

Briuselis, 2023 m. gruodžio 8 d.
(OR. en)

16551/23

Tarpinstitucinė byla:
2023/0441(CNS)

COCON 51
VISA 243
FREMP 366
FRONT 404

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinės sekretorės, kurios vardu pasirašo direktorė Martine DEPREZ
gavimo data:	2023 m. gruodžio 7 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generalinei sekretorei Thérèse BLANCHET
Komisijos dok. Nr.:	COM(2023) 930 final
Dalykas:	Pasiūlymas TARYBOS DIREKTYVA kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2015/637 dėl koordinavimo ir bendradarbiavimo priemonių, skirtų neatstovaujамų Sąjungos piliečių konsulinei apsaugai trečiosiose šalyse palengvinti, ir Direktyva (ES) 2019/997/EB, kuria nustatomas ES laikinasis kelionės dokumentas

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2023) 930 final.

Pridedama: COM(2023) 930 final

Bruselis, 2023 12 06
COM(2023) 930 final

2023/0441 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2015/637 dėl koordinavimo ir bendradarbiavimo priemonių, skirtų neatstovaujamų Sąjungos piliečių konsulinei apsaugai trečiosiose šalyse palengvinti, ir Direktyva (ES) 2019/997/EB, kuria nustatomas ES laikinasis kelionės dokumentas

{SEC(2023) 930 final} - {SWD(2023) 940 final} - {SWD(2023) 941 final} -
{SWD(2023) 942 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Į trečiąją šalį vykstantys arba trečiojoje šalyje gyvenantys Sąjungos piliečiai, kurių pilietybės valstybei narei neatstovauja ambasada ar konsulatas, turi teisę į bet kurios kitos valstybės narės diplomatinių ir konsulinių įstaigų apsaugą tomis pačiomis sąlygomis kaip ir tos valstybės narės piliečiai. Ši Maastrichto sutartimi apibrėžta Sąjungos pilietybės teisė nustatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 20 straipsnio 2 dalies c punkte bei 23 straipsnyje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 46 straipsnyje.

Ši teisė yra Sąjungos pilietybės išorės aspektas, vienas iš praktinių privalumų būti Sąjungos piliečiu ir apčiuopiamas Europos solidarumo pavyzdys. Ja apsaugomi Sąjungos piliečiai, kuriems reikia pagalbos trečiojoje šalyje, kurioje jiems neatstovauja jų pilietybės valstybės narė, pavyzdžiui, dėl nelaimingo atsitikimo, sunkios ligos, nusikaltimo ar kelionės dokumentų praradimo.

2015 m. balandžio 20 d. Taryba priėmė Direktyvą (ES) 2015/637 dėl koordinavimo ir bendradarbiavimo priemonių, skirtų neatstovaujama Sąjungos piliečių konsulinei apsaugai trečiosiose šalyse palengvinti¹, kuria pakeičiama konsulinę apsaugą reglamentuojanti tarpvyriausybė sistema²; Valstybės narės turėjo trejus metus – iki 2018 m. gegužės mėn. – direktyvai į nacionalinę teisę perkelti³.

2021 m. Komisijos darbo programoje⁴ paskelbta apie Sąjungos konsulinės apsaugos taisyklių peržiūrą, siekiant pagerinti Sąjungos ir valstybių narių pasirengimą bei pajėgumus apsaugoti ir remti Sąjungos piliečius krizės metu. Ši peržiūra padės sustiprinti ES pagalbinį vaidmenį ir kuo geriau naudotis unikaliu ES delegacijų tinklu.

Be to, Komunikate dėl tolesnių veiksmų, susijusių su Konferencija dėl Europos ateities, Komisija išpareigojo apsvarstyti naujas veiksmų sritis, pavyzdžiui, užtikrinti, kad „*Europos pilietiškumo sąvoka taptų reikšmingesnė piliečiams, be kita ko, sustiprinti su tuo susijusias teises ir teikti apie tai patikimą ir lengvai prieinamą informaciją*“⁵.

2022 m. kovo mėn. Tarybos priimtame Saugumo ir gynybos strateginiame kelrodyje „Europos Sąjungai, kuri gina savo piliečius, vertybes bei interesus ir prisideda prie tarptautinės taikos ir saugumo“⁶ paskelbta: „[t]aip pat peržiūrėsime EIVT reagavimo į krizes

1 2015 m. balandžio 20 d. Tarybos direktyva (ES) 2015/637 dėl koordinavimo ir bendradarbiavimo priemonių, skirtų neatstovaujama Sąjungos piliečių konsulinei apsaugai trečiosiose šalyse palengvinti ir kuria panaikinamas Sprendimas 95/553/EB (OL L 106, 2015 4 24, p. 1, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj?locale=lt>).

2 1995 m. gruodžio 19 d. Taryboje posėdžiavusių valstybių narių Vyriausybės atstovų priimtas Sprendimas 95/553/EB dėl Europos Sąjungos piliečių gynybos, vykdomos diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų (OL L 314, 1995 12 28, p. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1995/553/oj?locale=lt>).

3 Direktyvos 17 straipsnio 1 dalis.

4 [COM\(2020\) 690 galutinis](#).

5 Komisijos ataskaita Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Konferencija dėl Europos ateities. Nuo vizijos prie konkrečių veiksmų“ ([COM\(2022\) 404 final ir priedas](#)).

6 [ST 7371/22](#).

mechanizmus, savo konsulinės paramos mechanizmus ir saugumą vietoje, kad geriau padėtume valstybėms narėms apsaugoti ir gelbėti savo piliečius užsienyje, taip pat remti ES delegacijas, kai joms reikia evakuoti darbuotojus⁷.

Kaip pažymėta 2022 m. rugsėjo 2 d. Komisijos ataskaitoje dėl Tarybos direktyvos (ES) 2015/637 įgyvendinimo ir taikymo⁸, krizių, dėl kurių teikiami konsulinės apsaugos prašymai, dažnumas ir mastas didėja. Beprecedenčio masto ir sudėtingumo COVID-19 pandemija, krizė Afganistane, Rusijos agresijos karas prieš Ukrainą, konfliktas Sudane, repatriacija iš Izraelio bei Gazos ir kitos panašios krizės suteikė galimybę nustatyti spragas ir apsvarstyti, kaip sustiprinti Sąjungos piliečių teisę į konsulinę apsaugą.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija siūlo iš dalies pakeisti Direktyvą (ES) 2015/637, kad būtų patobulintos ir sustiprintos koordinavimo ir bendradarbiavimo priemonės, būtinos Sąjungos piliečių konsulinei apsaugai palengvinti.

Siekdama geriau užtikrinti konsulinių įstaigų ir piliečių teisinį tikrumą, Komisija siūlo paaiškinti, kada turi būti laikoma, kad Sąjungos piliečiui neatstovaujama ir kad todėl jis turi teisę į kitų valstybių narių konsulinių įstaigų teikiamą konsulinę apsaugą. Direktyvos (ES) 2015/637 pakeitimais turėtų būti užtikrinta, kad konsulinių įstaigų, kurioms padeda Sąjungos delegacijos, bendradarbiavimas būtų supaprastintas.

Komisija mano, kad, siekiant užtikrinti galimybę kuo geriau naudotis Sąjungos delegacijų tinklu, visų pirma trečiosiose šalyse, kuriose atstovaujama nedideliame skaičiuje valstybių narių, turėtų būti patikslintos delegacijų užduotys ir sustiprintas jų pagalbinių vaidmuo, visų pirma pasirengimo krizėms ir reagavimo į jas srityje. Šiuo atžvilgiu pasiūlyme numatyta, kad visoms trečiosioms šalims būtų parengti vadinamieji bendri konsuliniai nenumatyto atveju planai (dar vadinami bendromis ES pasirengimo konsulinėms krizėms sistemomis), siekiant palengvinti reagavimą į galimas būsimas konsulines krizes. Be to, pasiūlymu nustatomas teisinis pagrindas, kuriuo remiantis būtų galima siųsti vadinamąsias jungtines konsulines grupes, t. y. savanoriškas daugiadalykes grupes, kuriose dirbtų valstybių narių ir Sąjungos institucijų konsuliniai ekspertai, siekiant krizės metu remti valstybių narių vietos konsulines tarnybas, kuriose galbūt dirba nedaug darbuotojų⁹.

Komisija taip pat siūlo pagerinti informacijos srautą tarp valstybių narių ir Sąjungos institucijų, taip pat Sąjungos piliečiams teikiamą informaciją, kad jie galėtų priimti geriau pagrįstus sprendimus dėl kelionių.

Galiausiai Komisija siūlo supaprastinti nuostatas dėl išlaidų, patirtų teikiant konsulinę apsaugą, atlyginimo. Ateityje valstybės narės turėtų turėti teisę reikalauti, kad, siekiant išvengti ilgų biurokratinių procedūrų, išlaidas atitinkamas pilietis atlygintų tiesiogiai. Be to, Sąjungos delegacijos taip pat turėtų turėti teisę gauti išlaidų atlyginimą, jei jos remia konsulinės apsaugos teikimą neatstovaujamiems piliečiams. Šios naujos finansinės procedūros

7 Reaguojant į tai, 2022 m. liepos mėn. buvo įsteigtas EIVT reagavimo į krizes centras, kuris yra nuolatinis EIVT reagavimo į krizes centras, palaikantis ryšius su Sąjungos institucijų, valstybių narių ir partnerių krizių valdymo organais.

8 Komisijos ataskaita Europos Parlamentui ir Tarybai dėl 2015 m. balandžio 20 d. Tarybos direktyvos (ES) 2015/637 dėl koordinavimo ir bendradarbiavimo priemonių, skirtų neatstovaujama Sąjungos piliečių konsulinei apsaugai trečiosiose šalyse palengvinti, ir kuria panaikinamas Sprendimas 95/553/EB, įgyvendinimo ir taikymo ([COM\(2022\) 437 final](#)).

9 Taip pat žr. bendrai pirmininkaujančios valstybės narės ir EIVT dokumentą dėl jungtinių konsulinių grupių ([ST 13619/20](#)).

taip pat turėtų būti taikomos įgyvendinant Direktyvą (ES) 2019/997¹⁰, kuria nustatomos taisyklės dėl sąlygų ir procedūros, kurios taikomos trečiosiose šalyse neatstovaujamiems piliečiams siekiant gauti ES laikinąjį kelionės dokumentą (ES LKD), ir nustatomas vienodas tokio dokumento formatas.

Sąjungos piliečių konsulinės apsaugos užsienyje gerinimas stiprinant Sąjungos solidarumą ir bendradarbiavimą šioje srityje padeda užtikrinti, kad Sąjungos piliečiai ir toliau galėtų naudotis šia pagrindine teise pagal aukščiausius standartus, ypač krizės metu.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Direktyvos (ES) 2015/637 9 straipsnio f punkte aiškiai nurodytas tokių laikinųjų kelionės dokumentų išdavimas. Šiuo pasiūlymu užtikrinama, kad Direktyva (ES) 2015/637 ir specialios taisyklės, taikomos Direktyvoje (ES) 2019/997 numatytiems ES laikiniams kelionės dokumentams, išliktų suderintos.

Šiuo pasiūlymu taip pat užtikrinamas suderinamumas su Tarybos sprendimu 2010/427/ES¹¹, kuriame apibrėžiami Sąjungos delegacijų įgaliojimai. Pagal to sprendimo 5 straipsnio 10 dalį Sąjungos delegacijos, vadovaudamosi ES sutarties 35 straipsnio trečia pastraipa ir valstybių narių prašymu, valstybėms narėms padeda palaikyti diplomatinius santykius ir teikti konsulinę apsaugą Sąjungos piliečiams trečiosiose šalyse lėšų atžvilgiu neutraliu pagrindu.

Direktyvoje (ES) 2015/637 pateikiamos nuorodos į Sąjungos civilinės saugos mechanizmą (SCSM)¹², kuris naudojamas teikiant civilinės saugos paramą konsulinės pagalbos veiklai. Pasiūlymu užtikrinamas visiškas Direktyvos (ES) 2015/637 ir SCSM taisyklių suderinimas, be kita ko, atsižvelgiant į patirtį, įgytą per COVID-19 pandemiją ir 2021 m. Afganistane susidariusią ekstremaliąją situaciją konsulinės pagalbos srityje.

Siekdama užtikrinti praktinį teisės į konsulinę apsaugą įgyvendinimą, Sąjunga toliau derasi dėl vadinamųjų konsulinės apsaugos sąlygų įtraukimo į tarptautinius susitarimus, kad būtų išvengta 1963 m. Vienos konvencijos dėl konsulinių santykių¹³ 8 straipsnyje numatytos pareigos atstovaujamos valstybės narės apie konsulinės apsaugos teikimą pranešti trečiajai šaliai, kurioje yra neatstovaujamas Sąjungos pilietis.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Šis pasiūlymas dera su civilinės saugos ir reagavimo į krizes politika.

10 2019 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva (ES) 2019/997, kuria nustatomas ES laikinasis kelionės dokumentas ir panaikinamas Sprendimas 96/409/BUSP (OL L 163, 2019 6 20, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj?locale=lt>).

11 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimas 2010/427/ES, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksnių tarnybos struktūra ir veikimas (OL L 201, 2010 8 3, p. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj?locale=lt>).

12 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1313/2013/ES dėl Sąjungos civilinės saugos mechanizmo (OL L 347, 2013 12 20, p. 924, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj?locale=lt>).

13 Adresas – https://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/9_2_1963.pdf.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

• Teisinis pagrindas

Siūloma direktyva iš dalies pakeistų Direktyvą (ES) 2015/637. Todėl jos teisinis pagrindas yra tas pats, kaip ir tos direktyvos, t. y. SESV 23 straipsnis. Pagal to straipsnio antrą dalį Taryba, laikydama specialios teisėkūros procedūros ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, gali priimti direktyvas, kuriomis būtų nustatomos koordinavimo ir bendradarbiavimo priemonės, reikalingos neatstovaujамų Sąjungos piliečių konsulinei apsaugai trečiojoje šalyje palengvinti. Ši nuostata taikoma visoms valstybėms narėms.

Šio pasiūlymo pakeitimais siekiama patobulinti priemones, kad būtų palengvintas konsulinės apsaugos teikimas neatstovaujamiems piliečiams, kaip numatyta Direktyvoje (ES) 2015/637.

• Subsidiarumas

Neatstovaujамų piliečių konsulinė apsauga iš esmės apima tarpvalstybinį aspektą, atsižvelgiant į tai, kad tai yra Sąjungos pilietybės teisė, kuria naudojasi ne piliečio pilietybės valstybės narės valdžios institucijos.

Šio pasiūlymo tikslų, t. y. pagerinti neatstovaujамų piliečių naudojimąsi SESV 20 straipsnio 2 dalies c punkte nustatyta teise, valstybės narės negali veiksmingai pasiekti savarankiškai, nes tam reikia iš dalies pakeisti tam tikras Direktyvos (ES) 2015/637 nuostatas. Todėl būtina imtis veiksmų Sąjungos lygmeniu.

Jei veiksmų Sąjungos lygmeniu nebūtų imtasi, Direktyvos (ES) 2015/637 taisyklės nebūtų pritaikytos nustatytiems jų taikymo trūkumams šalinti. Be to, taisyklėse nebūtų atsižvelgta į patirtį, įgytą per pastarojo meto konsulines krizes. Todėl Sąjungos piliečiai negalėtų naudotis savo teise į konsulinę apsaugą tokiu mastu, koks būtų įmanomas imantis veiksmų Sąjungos lygmeniu.

• Proporcingumo principas

Šio pasiūlymo tikslus galima pasiekti iš dalies pakeitus tam tikras Direktyvos (ES) 2015/637 nuostatas.

Šiuo pasiūlymu neviršijama to, kas būtina šiam tikslui pasiekti, nes juo iš esmės nekeičiamos galiojančios Direktyvoje (ES) 2015/637 nustatytos taisyklės ir procedūros. Visų pirma juo nesiūloma nustatyti papildomų procedūrų, o veikiau siekiama supaprastinti esamas procedūras, kad būtų sumažinta valstybėms narėms tenkanti administracinė našta ir sudarytos palankesnės sąlygos teikti konsulinę apsaugą. Pavyzdžiui, pasiūlymu būtų sudarytos sąlygos remiančiosioms valstybėms narėms nediskriminuojant užtikrinti, kad išlaidas tiesiogiai padengtų neatstovaujami piliečiai, o ne reikalauti, kad išlaidas atlygintų piliečio pilietybės valstybė narė.

Papildomų paaiškinimų dėl įvairių politikos galimybių, įskaitant nepasirinktas politikos galimybes, proporcingumo galima rasti prie šio pasiūlymo pridedamame poveikio vertinime¹⁴.

• Priemonės pasirinkimas

Pagal SESV 23 straipsnio antrą pastraipą siūloma priemonė yra direktyva.

14 SWD(2023) 941 *final*.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Šiame pasiūlyme atsižvelgiama į Tarybos konsulinių reikalų darbo grupės diskusijas, visų pirma keitimąsi nuomonėmis dėl tolesnio Sąjungos piliečių naudojimosi konsuline apsauga trečiosiose šalyse palengvinimo priėmus Komisijos ataskaitą dėl Direktyvos (ES) 2015/637 įgyvendinimo ir taikymo¹⁵. Baigdama šias diskusijas, Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė laikėsi nuomonės, kad yra galimybių peržiūrėti direktyvą, visų pirma remiantis pastarųjų metų konsulinių krizių patirtimi.

Valstybių narių valdžios institucijoms skirtas klausimynas buvo naudojamas kiekybiniais duomenimis apie valstybių narių nacionalinės teisės aktus ir procedūras, jų konsulinius tinklus ir turta, jų teikiamą konsulinę apsaugą ir kelionių bei ryšių kanalus rinkti. Be to, valstybių narių institucijų taip pat buvo paprašyta pateikti kokybinę grįžtamąją informaciją apie Direktyvos (ES) 2015/637 taikymą, apie galimas politikos galimybes ir konsulinių įstaigų reagavimo į COVID-19 pandemiją patirtį.

Atlikta internetinė Sąjungos delegacijų apklausa, kad jos įvertintų padėtį dabartinėmis aplinkybėmis (be kita ko, krizės metu, pavyzdžiui, COVID-19 protrūkio laikotarpiu), dėl nuomonių dėl Direktyvos (ES) 2015/637 veikimo, taip pat dėl nuomonių apie esamas politikos galimybes.

Per 2021 m. penkiose atrinktose trečiosiose šalyse¹⁶ buvo surengti išsamūs pokalbiai su Sąjungos delegacijomis, valstybių narių atstovybėmis ir turizmo arba ekspatriantų organizacijomis, taip pat su Sąjungos įstaigų, atliekančių pagalbinį vaidmenį konsulinės apsaugos srityje, pareigūnais.

Daugiau informacijos apie gautus atsiliepimus galima rasti prie šio pasiūlymo pridedamame poveikio vertinime.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Komisija atliko greitąją „Eurobarometro“ apklausą Nr. 485 dėl ES pilietybės ir demokratijos¹⁷ įvairiais su Sąjungos pilietybe ir demokratija susijusiais klausimais, dėl kurių 2020 m. vasario–kovo mėn. valstybėse narėse buvo atliktas darbas vietoje. Atliekant tyrimą, be kita ko, nagrinėta, kaip Sąjungos piliečiai supranta Sąjungos pilietybės suteikiamas teises, įskaitant konsulinę apsaugą. Panašus tyrimas buvo atliktas 2023 m.¹⁸

Viešos konsultacijos dėl 2020 m. ES pilietybės ataskaitos¹⁹ vyko nuo 2020 m. liepos 9 d. iki 2020 m. spalio 1 d. Per jas buvo pateikta klausimų dėl konsulinės apsaugos. Ataskaitoje aprašytos beprecedentės repatriacijos pastangos, kai Komisijos tarnybų ir EIVT remiamos valstybės narės 2020 m. vasario–gegužės mėn. sugebėjo į savo šalis grąžinti daugiau kaip pusę milijono Sąjungos piliečių, kuriuos paveikė COVID-19 kelionių apribojimai visame

15 [ST 15876/22](#).

16 Etiopija, Fidžis, Juodkalnija, Kosta Rika ir Rusija.

17 [Greitoji „Eurobarometro“ apklausa Nr. 485](#): „ES pilietybė ir demokratija“; 2020 m. vasario–kovo mėn.

18 [Greitoji „Eurobarometro“ apklausa Nr. 528](#): „Pilietybė ir demokratija“, 2023 m. balandžio–gegužės mėn.

19 Komisijos ataskaita Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „2020 m. ES pilietybės ataskaita. Galių piliečiams suteikimas ir jų teisių apsauga“ ([COM\(2020\) 730 final](#)).

pasulyje. Ataskaitoje apskaičiuota, kad 2020 m. 76 proc. Sąjungos piliečių žinojo apie teisę prašyti paramos iš kitų valstybių narių, jei jų pačių valstybė narė neturi ambasados ar konsulato trečiojoje šalyje.

Be to, rengdama poveikio vertinimo analizę, Komisija naudojosi per konsultacijas gautais visuomenės atsiliepimais.

Galiausiai įrodymai buvo surinkti ir išanalizuoti specialiame Komisijos užsakymu atliktame tyrime²⁰. Daugiau informacijos galima rasti prie šio pasiūlymo pridedamame poveikio vertinime.

- **Poveikio vertinimas**

Kaip pabrėžta poveikio vertinime²¹, bendras šios iniciatyvos tikslas yra Sąjungos piliečiams trečiojoje šalyje, kurioje jų valstybė narė neturi atstovybės, geriau užtikrinti teisę į kitos valstybės narės diplomatinę ir konsulinę įstaigų teikiamą apsaugą tokiais pačiomis sąlygomis, kaip ir tos valstybės narės piliečiams.

Tai būtų įgyvendinta siekiant šių konkrečių tikslų: i) didinti Sąjungos piliečių teisinį tikrumą dėl teisės į konsulinę apsaugą taikymo sritis; ii) užtikrinti aiškius valstybių narių ir Sąjungos delegacijų vaidmenis, koordinavimo ir bendradarbiavimo mechanizmus, be kita ko, krizės metu; iii) gerinti informacijos teikimą ir bendravimą su (neatstovaujama) Sąjungos piliečiais; iv) didinti išlaidų atlyginimo procedūrų veiksmingumą ir naudojimą.

Poveikio vertinime išnagrinėtos kelios kiekvieno konkretaus tikslo politikos galimybės ir įvairios galimos priemonės problemoms spręsti.

Pagal pirmąjį tikslą apsvaistytomis galimybėmis siekiama užtikrinti, kad neatstovaujamo piliečio apibrėžtis būtų patikslinta ir patobulinta, kad parama neatstovaujamiems piliečiams nebūtų grindžiama neteisingu valstybės narės ar Sąjungos delegacijos pateiktu padėties aiškinimu ar įvertinimu. 1a politikos galimybę sudaro neprivalomos priemonės, o 1b politikos galimybę – teisės aktų pakeitimai, kuriais patikslinama Direktyvos (ES) 2015/637 apibrėžtis ir subjektinė taikymo sritis. Pagal 1c politikos galimybę nustatoma nauja neatstovavimo prezumpcija.

Pagal antrąjį konkretų tikslą poveikio vertinime nagrinėtos galimybės, kurias taikant sprendžiamos problemos, susijusios su pagrindiniais principais ir procesais, kuriais grindžiama valstybių narių ir Sąjungos delegacijų sąveika teikiant konsulinę pagalbą neatstovaujamiems piliečiams. Kalbant apie vietos konsulinio bendradarbiavimo tinklus, 2a politikos galimybė apima neprivalomas priemones, kuriomis siekiama geriau susisteminti skirtingą atsakomybę tokiuose tinkluose. Pagal 2b politikos galimybę siūloma, kad vietos bendradarbiavimo posėdžiams pirmininkautų Sąjungos delegacijos. 2c politikos galimybė – tai teisės aktų pakeitimai, kuriais apibrėžiamos bendruose konsuliniuose nenumatyto atvejų planuose numatomos aiškios įvairių susijusių subjektų užduotys, ir vadovaujančios valstybės koncepcijos peržiūra. Pagal ją taip pat siūloma tokius planus ir vadinamąsias jungtines konsulines grupes įtraukti į Direktyvą (ES) 2015/637. 2d politikos galimybę sudaro teisiniai pakeitimai, kuriais patikslinamas Sąjungos delegacijų pagalbinis vaidmuo, visų pirma suderinant jį su EIVT sprendimu. Pagal 2e galimybę numatyti teisiniai pakeitimai, kuriais Sąjungos delegacijoms suteikiami nauji įgaliojimai, kad jos galėtų teikti tiesioginę konsulinę

20 [Poveikio vertinimą pagrindžiantis tyrimas](#), įskaitant jo [priedus](#).

21 SWD(2023) 941 *final*.

apsaugą neatstovaujamiems piliečiams trečiosiose šalyse, kuriose tokia pagalba neteikiama, kai pastarosios to paprašo.

Galimybės, kuriomis siekiama trečiojo konkretaus tikslo, yra susijusios su pagrindiniais veiksniais, kurie lemia bendravimo su piliečiais problemas: i) problemas, susijusias su valstybių narių ir Sąjungos teikiama informacija, ir ii) informacijos apie užsienyje keliaujančius ar gyvenančius piliečius trūkumą. Pirmuoju klausimu 3a politikos galimybė apima teisinius pakeitimus, kuriais nustatomi nauji informacijos teikimo reikalavimai, o pagal 3b politikos galimybę gali būti sukurtas Sąjungos kelionių rekomendacijų portalas. Antruoju klausimu pagal 3c politikos galimybę rekomenduojama vykdyti Sąjungos masto komunikacijos kampaniją, o pagal 3d politikos galimybę būtų reikalaujama, kad valstybės narės skatintų priemones, leidžiančias Sąjungos piliečiams informuoti apie savo keliones į užsienį ar gyvenimą užsienyje arba tai registruoti.

Galiausiai, su ketvirtuoju konkrečiu tikslu susijusių galimybių tikslas – sumažinti išlaidų atlyginimo procedūrų sudėtingumą ir neveiksmingumą, siekiant padidinti jų taikymą ir paspartinti procesus Sąjungos piliečių ir valstybių narių labui. 4a politikos galimybę sudaro neprivalomos priemonės, kuriomis siekiama paaiškinti procesą ir rengti mokymus valstybėms narėms, o 4b politikos galimybę sudaro teisiniai pakeitimai, kuriais siekiama patobulinti procedūras ir jas taikyti Sąjungos delegacijoms, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi EIVT sprendime nustatyto reikalavimo užtikrinti neutralumą išlaidų atžvilgiu.

Remiantis poveikio vertinime pateikta analize, tinkamiausią galimybių derinį sudaro šios konkrečios politikos galimybės: 1b – patikslinama Direktyvos (ES) 2015/637 apibrėžtis ir taikymo asmenims sritis, 2b – vietos bendradarbiavimo posėdžių pirmininko vaidmuo priskiriamas Sąjungos delegacijoms, 2c – aiškios užduotys bendruose konsuliniuose nenumatytų atvejų planuose skiriamos įvairiems susijusiems subjektams ir atliekama vadovaujančios valstybės koncepcijos peržiūra, 2d – išaiškinamas Sąjungos delegacijų pagalbinių vaidmuo, 3a – informacijos teikimas, 3d – skatinimas taikyti priemones, kuriomis Sąjungos piliečiams sudaromos sąlygos informuoti apie savo keliones į užsienį ar gyvenimą užsienyje arba tai registruoti, ir 4b – finansinių procedūrų tobulinimas.

Pagrindiniai tinkamiausio galimybių derinio privalumai – didesnė Sąjungos piliečių pagrindinės teisės į konsulinę apsaugą tomis pačiomis sąlygomis, kaip ir paramą teikiančios valstybės narės piliečiams, apsauga ir veiksmingumas. Tai pasiekama aiškiau apibrėžus procedūras ir padidinus teisinį tikrumą valstybėms narėms ir Sąjungos delegacijoms. Kita nauda – geresnis bendravimas su Sąjungos piliečiais, palengvinant prieigą prie patikimos informacijos ir dažniau registruojant jų keliones ir gyvenamąją vietą užsienyje. Tinkamiausios priemonės taip pat susijusios su nedideliu lėšų taupymu ir veiksmingumu nacionalinėms administracijoms, taip pat laiko taupymu ir mažesne našta Sąjungos piliečiams.

Pasirinktos galimybės sąnaudos yra labai nedidelės; jos tenka valstybėms narėms ir Sąjungai, įskaitant Sąjungos delegacijas.

2023 m. liepos 6 d. Reglamentavimo patikros valdyba pateikė teigiamą nuomonę su išlygomis dėl pakartotinai pateikto poveikio vertinimo projekto²².

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Rengiant šį pasiūlymą nenumatyta jokio konkretaus poveikio mažosioms ir vidutinėms įmonėms. Laikantis principo „standartiškai skaitmeninis“, pasiūlyme numatytas informacijos teikimas kompiuterio skaitoma forma, kad būtų palengvintas automatizuotas duomenų tvarkymas.

- **Pagrindinės teisės**

Šiuo pasiūlymu įgyvendinama pagrindinė Sąjungos piliečių teisė į diplomatinę ir konsulinę apsaugą, garantuojama SESV 20 straipsnio 2 dalies c punkte, 23 straipsnyje ir Chartijos 46 straipsnyje.

Šis pasiūlymas, kiek juo sustiprinamas Sąjungos delegacijų vaidmuo ir veikimas remiant konsulinės apsaugos teikimą, tiesiogiai daro naudingą poveikį Chartijos 41 straipsnio, kuriuo įtvirtinta pagrindinė Sąjungos piliečių teisė į tai, kad Sąjungos institucijos ir kitos Sąjungos įstaigos jų reikalus tvarkytų sąžiningai, skaidriai ir veiksmingai, taikymui.

Pasiūlymas taip pat turi įtakos Chartijos 7 straipsniui dėl teisės į privatų gyvenimą ir 8 straipsniui dėl teisės į asmens duomenų apsaugą. Tvarkant piliečių duomenis, įskaitant jų rinkimą, prieigą prie jų ir jų naudojimą, daromas poveikis Chartijoje nustatytai teisei į privatų gyvenimą ir teisei į asmens duomenų apsaugą. Poveikis šioms pagrindinėms teisėms turi būti pagrįstas²³. Dėl teisės į asmens duomenų apsaugą, įskaitant duomenų saugumą, taikomos atitinkamos Sąjungos taisyklės²⁴. Nenumatytas joks nukrypimas nuo Sąjungos duomenų apsaugos tvarkos. Valstybės narės turi įgyvendinti aiškias taisykles, sąlygas ir apsaugines savybes pagal Sąjungos duomenų apsaugos taisykles.

Įtraukus specialią nuostatą, pasiūlymu taip pat būtų užtikrinta teisė į veiksmingą teisinę gynybą (Chartijos 47 straipsnis).

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šis pasiūlymas turi įtakos Komisijos ir Sąjungos delegacijų administracinėms išlaidoms. Ribotos periodinės personalo išlaidos ir kitos administracinės išlaidos būtų dengiamos iš biudžeto išlaidų kategorijos „Administracinės išlaidos“.

Finansinis poveikis ir poveikis biudžetui išsamiai paaiškintas prie šio pasiūlymo pridėtoje finansinėje teisės akto pasiūlymo pažymoje.

22 SEC(2023) 930.

23 Žr., pavyzdžiui, 2013 m. spalio 17 d. Sprendimą *Schwarz*, C-291/12 EU:C:2013:670.

24 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj?locale=lt>) ir 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj?locale=lt>).

5. KITI ELEMENTAI

• Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka

Svarbu laikytis realistiško požiūrio į iš dalies pakeistos Direktyvos (ES) 2015/637 įgyvendinimo stebėseną ir neužkrauti per didelės naštos nacionalinėms konsulinėms įstaigoms. Valstybių narių prašoma Komisijai kasmet pateikti informaciją dėl nedidelio pagrindinių rodiklių skaičiaus.

Po aštuonerių metų Komisija atliks Direktyvos (ES) 2015/637 su pakeitimais, padarytais pasiūlymu, vertinimą ir paskelbs pagrindinių išvadų ataskaitą.

• Aiškinamieji dokumentai

Siekiant užtikrinti, kad ši direktyva būtų tinkamai įgyvendinama, reikia parengti aiškinamuosius dokumentus (atitikties lenteles).

• Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas

1 straipsnyje pateikiami šie Direktyvos (ES) 2015/637 pakeitimai (likusios nuostatos liktų nepakeistos):

6 straipsnis Šio straipsnio pakeitimais siekiama paaiškinti, kada turi būti laikoma, kad valstybei narei neatstovaujama trečiojoje šalyje dėl to, kad ji neturi ambasados ar konsulato, iš tiesų galinčio suteikti konsulinę apsaugą. Šiuo tikslu įtraukiama nauja dalis, kurioje nustatomi kriterijai, į kuriuos turi atsižvelgti ambasada arba konsulas, kurio neatstovaujamas pilietis prašo konsulinės apsaugos, siekiant nustatyti, ar valstybė narė neturi ambasados ar konsulato, iš tiesų galinčio suteikti konsulinę apsaugą konkrečiu atveju. Šie kriterijai turėtų būti taikomi atsižvelgiant į vietos aplinkybes.

Kitoje naujoje dalyje paaiškinama, kad į piliečio pilietybės valstybės narės garbės konsulo buvimą galima atsižvelgti tik tuo atveju, jei tos valstybės narės piliečio prašoma parama priklauso garbės konsulo kompetencijai. Taip siekiama išvengti situacijos, kai piliečiams atsisakoma suteikti pagalbą nukreipiant jį į garbės konsulą, kuris nėra kompetentingas jiems padėti.

7 straipsnis Nuostatos dėl pranešimo apie valstybių narių susitarimus būtų perkeltos į naują 13b straipsnį, kuriame jos būtų susietos su kitais pranešimo reikalavimais. Įtraukiama nauja dalis, pagal kurią atstovaujamos valstybės narės galėtų perkelti pagalbos prašymus remdamosi turimais pajėgumais krizinėse situacijose. Taip siekiama užtikrinti veiksmingą turimų išteklių naudojimą tokiais atvejais.

Galiausiai pakeitimais siekiama paaiškinti, kad prašymus turi perduoti konsulinės įstaigos, į kurias kreipiamasi. Prašantys pagalbos neatstovaujami piliečiai neturėtų būti raginami patys kreiptis į kitą valstybę narę. Be to, piliečiai turėtų būti informuojami apie prašymų perdavimą.

9 straipsnis Į šį straipsnį įtraukiama nuoroda į evakuaciją, siekiant visapusiškai apimti atvejus, kai Sąjungos piliečiai gelbėjami ir perkelti iš ekstremalios situacijos paveiktų vietovių į saugią vietą, kuri nebūtinai turi būti valstybės narės teritorija, taip pat atvejus, kai Sąjungos

piliečiai grąžinami į Sąjungos teritoriją. Be to, nuoroda į Sprendimą 96/409/BUSP²⁵ pakeičiama nuoroda į Direktyvą (ES) 2019/997, nes tas sprendimas buvo panaikintas šia direktyva.

10 straipsnis Įterpiama nauja pastraipa siekiant paaikškinti, kad valstybės narės į savo koordinavimo ir bendradarbiavimo priemones gali įtraukti saugumo ir karinį personalą, garbės konsulus, tarptautines organizacijas arba trečiųjų šalių diplomatinės ir konsulinės įstaigas. Be to, atsižvelgiant į 7 straipsnio pakeitimus, 4 dalyje įrašoma santrumpa „EIVT“.

11 straipsnis Šio straipsnio pakeitimais paaikškinamas pagalbinis Sąjungos delegacijų vaidmuo, visų pirma išvardijant svarbiausias užduotis šioje srityje. Naujoje 2 dalyje nustatyta, kad Sąjungos delegacijos turi padėti valstybėms narėms teikti konsulinę apsaugą pagal EIVT sprendimo 5 straipsnio 10 dalį, t. y. valstybių narių prašymu ir lėšų atžvilgiu neutraliu pagrindu, be kita ko, vykdydamos konkrečias konsulinės pagalbos užduotis.

12 straipsnis Būtų patikslintos vietos konsulinio bendradarbiavimo taisyklės, visų pirma išvardijant temas, kurios turi būti nagrinėjamos vietos konsulinio bendradarbiavimo posėdžiuose.

13 straipsnis Šis straipsnis būtų padalytas į dvi dalis: 13 straipsnyje daugiausia dėmesio būtų skiriama pasirengimui krizėms, o naujai pridėtame 13a straipsnyje daugiausia dėmesio būtų skiriama reagavimui į krizes. 13 straipsnyje nustatyti bendri konsuliniai nenumatyti atvejų planai, kurie yra pagrindinė pasirengimo krizėms priemonė, kartu su metinėmis konsulinėmis pratybomis jiems išbandyti.

Naujoje dalyje būtų reikalaujama, kad valstybės narės savo piliečiams suteiktų galimybę užsiregistruoti kompetentingose nacionalinėse institucijose arba informuoti apie savo keliones į trečiąsias šalis arba gyvenimą trečiojoje šalyje. Taip siekiama pagerinti turimą informaciją apie numatomą trečiojoje šalyje esančių Sąjungos piliečių skaičių ir vietą pasirengimo krizėms ir reagavimo į jas tikslais. Be to, būtų lengviau susisiekti su krizinės situacijos paveiktais piliečiais.

Galiausiai valstybės narės turėtų dėti pastangas, kad suderintų savo kelionių rekomendacijų pakeitimus ankstyvame etape, visų pirma krizinėse situacijose.

13a straipsnis Šis naujas straipsnis grindžiamas Direktyvos (ES) 2015/637 13 straipsnio 2–4 dalimis. Išplėtos 13 straipsnio 2 dalyje išdėstytos nuostatos dėl Sąjungos lygmens intervencinių grupių, kad būtų galima dislokuoti jungtines konsulines grupes, kuriose valstybės narės dalyvautų savanorišku pagrindu.

13b straipsnis Šiuo nauju straipsniu konsoliduojami įvairūs Direktyvoje (ES) 2015/637 jau nustatyti pranešimo reikalavimai. Be to, valstybės narės turėtų teikti ribotus statistinius duomenis, kad pagerintų direktyvos įgyvendinimo stebėseną. Kai būtina, tie duomenys turėtų būti teikiami kompiuterio skaitomu formatu.

13c straipsnis Šiame naujame straipsnyje nustatyta, kad valstybės narės turėtų imtis priemonių piliečiams informuoti apie jų teisę į konsulinę apsaugą, kaip nustatyta SESV 20

25 1996 m. birželio 25 d. Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybės atstovų sprendimas 96/409/BUSP dėl laikinojo kelionės dokumento nustatymo (OL L 168, 1996 7 6, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1996/409/oj?locale=lt>).

straipsnio 2 dalies c punkte. Šiuo tikslu straipsnyje pateikiami galimų priemonių, kurių būtų galima imtis šiomis aplinkybėmis, pavyzdžiai, kaip antai pakartojamas SESV 23 straipsnio pirmas sakinytis dėl nacionalinių pasų, kaip jau rekomenduota Komisijos rekomendacijoje C(2007) 5841²⁶. Prie šių pastangų turėtų prisidėti Komisijos tarnybos ir EIVT.

14 straipsnis Konsulinės apsaugos išlaidų atlyginimo taisyklės būtų pritaikytos taip, kad būtų numatyta, jog tokias išlaidas pirmiausia tiesiogiai atlygina remiamas neatstovaujamas pilietis, pateikdamas prašymą arba vėliau. Tik tuo atveju, jei toks atlyginimas neatliekamas, remiančioji valstybė narė turėtų kreiptis į pilietybės valstybę narę dėl atlyginimo. Galiausiai pridedama speciali dalis, kuria nustatomos valstybėms narėms padedančių Sąjungos delegacijų patirtų išlaidų atlyginimo taisyklės.

15 straipsnis Šio straipsnio pakeitimais užtikrinamas suderinimas su 14 straipsnio pakeitimais. Be to, naujoje dalyje nustatyta, kad valstybės narės, kurios padeda atstovaujamiems piliečiams krizinėse situacijose, taip pat gali prašyti atlyginti išlaidas, nes krizinėse situacijose tokių piliečių gali būti neįmanoma arba praktiškai neįmanoma atskirti nuo neatstovaujamų piliečių. Taip siekiama sumažinti administracinę naštą, kuri atsirastų dėl dviejų skirtingų procedūrų taikymo. Paskutinė pastraipa pritaikoma siekiant užtikrinti, kad nustatant bet kokią Sąjungos civilinės saugos mechanizmo įnašą būtų atsižvelgiama į atlyginimą pagal Direktyvą (ES) 2015/637, laikantis tokiems įnašams taikomų finansinių nuostatų.

15a straipsnis Šis naujas straipsnis susijęs su komiteto procedūra, taikoma priimant įgyvendinimo aktus, kaip numatyta 13b straipsnio 4 dalyje ir 14 straipsnio 6 dalyje.

16 a straipsnis Šiame naujame straipsnyje pateikiamos taisyklės, taikomos asmens duomenų (įskaitant, kai to reikia dėl konsulinės bylos pobūdžio, specialių kategorijų asmens duomenų) tvarkymui konsulinės apsaugos teikimo tikslais ir asmens duomenų perdavimui trečiosioms šalims ir tarptautinėms organizacijoms, pavyzdžiui, organizuojant evakuacijos skrydžius.

16b straipsnis Šiuo nauju straipsniu įgyvendinama pagrindinė teisė į veiksmingą teisinę gynybą konsulinės apsaugos srityje.

19 straipsnis Šis straipsnis papildomas nauja dalimi, kurioje numatytas Direktyvos (ES) 2015/637 vertinimas praėjus aštuoneriems metams nuo pakeitimų perkėlimo į nacionalinę teisę.

2 straipsnyje pateikiami šie Direktyvos (ES) 2019/997 pakeitimai:

5 straipsnis Šiame straipsnyje pateikta nuoroda į Direktyvos (ES) 2015/637 finansines nuostatas pritaikoma atsižvelgiant į tai, kad šiuo pasiūlymu pritaikoma Direktyvos (ES) 2015/637 14 straipsnio dalių numeracija.

26 2007 m. gruodžio 5 d. Komisijos rekomendacija C(2007) 5841 dėl EB sutarties 20 straipsnio teksto įrašymo į pasus (OL L 118, 2008 5 6, p. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj?locale=lt>).

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2015/637 dėl koordinavimo ir bendradarbiavimo priemonių, skirtų neatstovaujамų Sąjungos piliečių konsulinei apsaugai trečiosiose šalyse palengvinti, ir Direktyva (ES) 2019/997/EB, kuria nustatomas ES laikinasis kelionės dokumentas

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 23 straipsnio antrą pastraipą, atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) Tarybos direktyva (ES) 2015/637² įgyvendinama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 23 straipsnio pirmoje pastraipoje įtvirtinta ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 46 straipsnyje pakartota teisė – nustatomos bendradarbiavimo ir koordinavimo priemonės, būtinos neatstovaujамų Sąjungos piliečių konsulinei apsaugai palengvinti;
- (2) krizių, dėl kurių gaunama konsulinės apsaugos prašymų, daugėja ir jų mastas didėja. COVID-19 pandemija, krizė Afganistane, Rusijos agresijos karas prieš Ukrainą, konfliktas Sudane, repatriacija iš Izraelio bei Gazos ir kitos panašios krizės suteikė galimybę nustatyti spragas ir apsvarstyti, kaip sudaryti palankesnes sąlygas naudotis teise į konsulinę apsaugą. Remiantis šia patirtimi ir siekiant supaprastinti piliečiams ir konsulinėms įstaigoms taikomas procedūras, Direktyvoje (ES) 2015/637 nustatytos taisyklės ir procedūros turėtų būti patikslintos ir supaprastintos, kad būtų padidintas neatstovaujамų Sąjungos piliečių konsulinės apsaugos teikimo veiksmingumas, visų pirma krizinėse situacijose. Turėtų būti kuo geriau panaudoti valstybių narių ir Sąjungos lygmens ištekliai tiek vietos lygmeniu trečiosiose šalyse, tiek sostinių lygmeniu;
- (3) Direktyvoje (ES) 2015/637 neatstovaujамas pilietis apibrėžiamas kaip kiekvienas valstybės narės, kuri neturi atstovybės trečiojoje šalyje, pilietis. Pagal tą direktyvą laikoma, kad valstybė narė neturi atstovybės trečiojoje šalyje, jei toje šalyje ji neturi nuolatinės ambasados ar nuolatinio konsulato arba jei toje šalyje ji neturi ambasados,

1 OL C [...], [...], p. [...].

2 2015 m. balandžio 20 d. Tarybos direktyva (ES) 2015/637 dėl koordinavimo ir bendradarbiavimo priemonių, skirtų neatstovaujамų Sąjungos piliečių konsulinei apsaugai trečiosiose šalyse palengvinti ir kuria panaikinamas Sprendimas 95/553/EB (OL L 106, 2015 4 24, p. 1, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj?locale=lt>).

konsulato ar garbės konsulo, iš tiesų galinčio suteikti konsulinę apsaugą konkrečiu atveju. Atsižvelgiant į tai, kad Direktyvoje (ES) 2015/637 nėra išsamesnių kriterijų, ankstesnė patirtis parodė, kad gali būti sunku nustatyti, ar pastarojo kriterijaus laikomasi. Dėl to konsulinės įstaigos, į kurias piliečiai kreipiasi, gali klaidingai manyti, kad tiems piliečiams atstovauja jų pilietybės valstybės narės, ir todėl gali atsisakyti jiems suteikti konsulinę apsaugą;

- (4) siekiant padidinti konsulinių įstaigų ir piliečių teisinį tikrumą, tikslinga nustatyti išsamesnius kriterijus, kurie padėtų įvertinti, ar laikytina, kad Sąjungos piliečiui neatstovaujama ir kad todėl jis turi teisę gauti valstybės narės, į kurios konsulines įstaigas kreiptasi, konsulinę apsaugą. Tie kriterijai turėtų būti pakankamai lankstūs ir taikomi atsižvelgiant į vietos aplinkybes, pavyzdžiui, kelionių paprastumą ar saugumo padėtį atitinkamoje trečiojoje šalyje. Atsižvelgiant į tai, prieinamumas ir artumas turėtų išlikti svarbūs aspektai;
- (5) pirmiausia konsulinės įstaigos turėtų atsižvelgti į tai, kad piliečiams sunku per pagrįstą laikotarpį saugiai pasiekti savo pilietybės valstybės narės ambasadą ar konsulatą arba tokiai ambasadai ar konsulatui pasiekti juos, atsižvelgiant į prašomos pagalbos pobūdį bei skubumą ir turimas priemones, visų pirma finansinius išteklius. Pavyzdžiui, kai praradus kelionės dokumentus iškyla poreikis gauti ES laikinąjį kelionės dokumentą, iš esmės turėtų būti laikoma, kad piliečiui neatstovaujama, jei norint pasiekti savo pilietybės valstybės narės ambasadą ar konsulatą reikėtų keliauti naktį arba oro transportu, nes tokiomis aplinkybėmis negalima tikėtis, kad jis ar ji keliaus;
- (6) taip pat reikėtų įvertinti tikimybę, kad piliečio pilietybės valstybės narės ambasada ar konsulatas gali būti uždarytas, ypač krizinėse situacijose. Kai ambasada arba konsulatas, kurių konsulinės apsaugos prašo neatstovaujamas pilietis, negali laiku patvirtinti, kad piliečio pilietybės valstybės narės ambasada arba konsulatas veikia ir yra prieinamas, turėtų būti laikoma, kad tokiam piliečiui neatstovaujama;
- (7) atstovavimo nebuvimo sąvoka turėtų būti aiškinama siekiant užtikrinti teisės į konsulinę apsaugą veiksmingumą. Turėtų būti laikoma, kad piliečiui neatstovaujama ir tada, kai tikėtina, kad dėl piliečio nukreipimo į jo pilietybės valstybės narės ambasadą ar konsulatą konsulinė apsauga nebūtų deramai suteikta, visų pirma tais atvejais, kai dėl klausimo skubumo prašymą gavusi ambasada ar konsulatas turi imtis skubių veiksmų. Tai ypač svarbu krizinėse situacijose, kai laiku teikiamos paramos trūkumas piliečiui gali turėti ypač neigiamą poveikį;
- (8) kadangi garbės konsulai paprastai neteikia tiek pat paslaugų kaip ambasadoms ar konsulatams, tai, siekiant nustatyti, ar piliečiui neatstovaujama, į piliečio pilietybės valstybės narės garbės konsulo buvimą turėtų būti atsižvelgiama tik jei piliečio prašoma parama priklauso garbės konsulo kompetencijai;
- (9) neatstovaujamiems piliečiams suteikiama teisė dėl apsaugos kreiptis į bet kurios valstybės narės ambasadą ar konsulatą. Be to, pagal Direktyvą (ES) 2015/637 valstybėms narėms suteikiama galimybė sudaryti dvišalius susitarimus siekiant užtikrinti veiksmingą neatstovaujamų piliečių apsaugą. Tačiau tokie susitarimai nėra išankstinė konsulinės apsaugos suteikimo neatstovaujamiems piliečiams sąlyga. Turėtų būti paaiškinta, kad tais atvejais, kai susitarimai buvo sudaryti, prašymą atitinkamai ambasadai ar konsulatui turi perduoti ne atitinkamas pilietis, o valstybės narės valdžios institucijos, į kurias kreipiamasi;
- (10) jei krizinėje situacijoje pateikiama daug konsulinės apsaugos prašymų, valstybių narių ambasadoms ir konsulatams, kuriems atstovaujama atitinkamoje trečiojoje šalyje,

turėtų būti suteikta galimybė susitarti paskirstyti prašymus atsižvelgiant į turimus pajėgumus, kad jie būtų kuo geriau išnaudojami. Tuo tikslu joms gali padėti Sąjungos delegacijos;

- (11) prašymai neturėtų būti perduodami, jei dėl to konsulinė apsauga nebūtų deramai suteikta, ypač jei dėl klausimo skubumo valstybės narės, į kurią kreipiamasi, ambasada arba konsulatas turėtų nedelsiant imtis veiksmų. Taip galėtų būti, pavyzdžiui, rimtų ekstremaliųjų medicinos situacijų arba iš pažiūros savavališkų sulaikymų atvejais. Be to, apie bet kokį tokį perdavimą neatstovaujami piliečiai turėtų būti informuojami;
- (12) Direktyvos (EU) 2015/637 9 straipsnyje kaip nebaigtinis sąrašas išvardijami dažniausiai pasitaikantys atvejai, kai neatstovaujami piliečiai gali prašyti, kad konsulinę paramą suteiktų atstovaujamos valstybės narės. Vis dėlto, siekiant teisinio aiškumo, reikėtų paaiškinti, kad paramos rūšys apima ir evakuaciją, t. y. asmenų gelbėjimą ir perkėlimą iš ekstremalios situacijos paveiktų vietovių į saugią vietą, kuri gali būti toje pačioje šalyje ar kitoje trečiojoje šalyje, taip pat repatriaciją, t. y. asmenų perkėlimą į valstybių narių teritoriją;
- (13) teikdamos konsulinę apsaugą neatstovaujamiems piliečiams, valstybės narės turėtų atsižvelgti į konkrečius pažeidžiamų grupių, pavyzdžiui, nelydimų nepilnamečių, nėščių moterų, riboto judumo asmenų, neįgaliųjų ar asmenų, kuriems gresia diskriminacija dėl bet kokių priežasčių (pvz., nurodytą Chartijos 21 straipsnyje), poreikius;
- (14) būtina optimaliai užtikrinti trečiosiose šalyse nukentėjusių Sąjungos piliečių teisę kreiptis į teismą, todėl būtini glaudesni trečiųjų šalių valdžios institucijų bei paramos organizacijų ir valstybių narių konsulinių įstaigų ir paramos organizacijų ryšiai ir bendradarbiavimas;
- (15) siekiant teisinio aiškumo nuoroda į laikinuosius kelionės dokumentus po Tarybos direktyvos (ES) 2019/997³ priėmimo turėtų būti atnaujinta;
- (16) kai konsulinę apsaugą tinkama ir būtina teikti, valstybės narės turėtų turėti teisę į savo koordinavimo ir bendradarbiavimo priemones įtraukti savo saugumo ir karinį personalą, garbės konsulus, tarptautines organizacijas arba trečiųjų šalių diplomatinės ir konsulinės įstaigas. Tai gali būti ypač aktualu krizinėse situacijose;
- (17) pastarojo meto įvykiai parodė svarbų Sąjungos delegacijų, glaudžiai bendradarbiaujančių su valstybėmis narėmis, indėlį užtikrinant teisę į konsulinę apsaugą. Tai visų pirma pasakytina apie trečiąsias šalis, kuriose atstovaujama vos kelioms valstybėms narėms, taip pat krizines situacijas ir informacijos mainus. Atsižvelgiant į tai, tikslinga paaiškinti Sąjungos delegacijų pagalbinį vaidmenį įgyvendinant teisę į konsulinę apsaugą. Siekiant nuoseklumo ir veiklos tęstinumo, Sąjungos delegacijos paprastai turėtų pirmininkauti vietos konsulinio bendradarbiavimo posėdžiams ir vadovauti bendrų konsulinių nenumatytų atvejų planų rengimui ir patvirtinimui. Siekiant užtikrinti koordinavimą ir veiksmingą neatstovaujama piliečių apsaugą, Sąjungos delegacijos, glaudžiai bendradarbiaudamos su valstybėmis narėmis, taip pat turėtų dalyvauti reagavimo į krizes koordinavimo veikloje;

3 2019 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva (ES) 2019/997, kuria nustatomas ES laikinasis kelionės dokumentas ir panaikinamas Sprendimas 96/409/BUSP (OL L 163, 2019 6 20, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj?locale=lt>).

- (18) Direktyvoje (ES) 2015/637 nustatytos praktinės priemonės, kuriomis Sąjungos delegacijos pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 35 straipsnį gali prisidėti prie teisės į konsulinę apsaugą įgyvendinimo. Padėdamos valstybėms narėms teikti konsulinę apsaugą neatstovaujamiems piliečiams, Sąjungos delegacijos turėtų tai daryti valstybių narių prašymu ir lėšų atžvilgiu neutraliu pagrindu, kaip numatyta Tarybos sprendimo 2010/427/ES⁴ 5 straipsnio 10 dalyje. Šiomis aplinkybėmis valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę prašyti Sąjungos delegacijų atlikti konkrečias konsulinės pagalbos užduotis, įskaitant tas, kurios nurodytos Direktyvos (ES) 2015/637 9 straipsnyje. Kad Sąjungos delegacijos galėtų vykdyti pagalbines užduotis, remiančioji valstybė narė arba tam tikrais atvejais pilietybės valstybė narė turėtų joms suteikti visą susijusią informaciją;
- (19) siekiant užtikrinti pasirengimą galimoms konsulinėms krizėms, dėl kurių reikia teikti paramą neatstovaujamiems piliečiams, valstybių narių ir Sąjungos delegacijų trečiosiose šalyse vietos konsulinis bendradarbiavimas turėtų apimti keitimasi informacija tokiems piliečiams svarbiais klausimais, įskaitant jų saugumo ir saugos, bendrų konsulinių nenumatytų atvejų planų rengimo ir konsulinių pratybų organizavimo. Šiomis aplinkybėmis gali būti ypač svarbu, kad neatstovaujamų valstybių narių konsulinės įstaigos į tokį vietos konsulinį bendradarbiavimą būtų įtrauktos koordinuojant pasirengimą konsulinėms krizėms ir reagavimą į jas;
- (20) pasirengimas konsulinėms krizėms yra vienas esminių reikalavimų siekiant užtikrinti veiksmingą reagavimą į tokias krizes. Todėl valstybės narės su Europos išorės veiksnių tarnybos (EIVT) parama turėtų užtikrinti, kad visose trečiosiose šalyse būtų aptartos ir įgyvendintos tinkamos konsulinės parengties priemonės neatstovaujamiems piliečiams apsaugoti;
- (21) ankstesnės krizės parodė nenumatytų atvejų planavimo svarbą ir bendrų konsulinių nenumatytų atvejų planų, vadinamų bendromis ES pasirengimo konsulinėms krizėms sistemomis, naudingumą trečiosiose šalyse, procese dalyvaujant visų valstybių narių diplomatinėms ir konsulinėms įstaigoms, taip pat atitinkamai Sąjungos delegacijai. Tokie planai turėtų būti pritaikyti prie vietos aplinkybių, juose turėtų būti aiškiai paskirstyta atstovaujamų ir neatstovaujamų valstybių narių ir Sąjungos delegacijų atsakomybė, be to, į juos turėtų būti įtrauktos procedūros ir veikla, kurios krizės atveju turi būti vykdomos vietos lygmeniu, ypatingą dėmesį skiriant neatstovaujamų piliečių konsulinei apsaugai;
- (22) Direktyva (ES) 2015/637 nustatytų esamų koordinavimo priemonių veiksmingumas turėtų būti padidintas nustatant, kad bendrų konsulinių nenumatytų atvejų planų rengimas ir metinis atnaujinimas būtų privalomas visoms trečiosioms šalims, net jei jų išsamumas skiriasi priklausomai nuo vietos aplinkybių. Tuo tikslu turėtų būti nustatyti esminiai tokių planų elementai, pavyzdžiui, konsulinės padėties atitinkamoje trečiojoje šalyje analizė, įskaitant labiausiai tikėtinų scenarijų, darančių poveikį neatstovaujamiems piliečiams, rizikos vertinimą, pasirengimo konsulinėms krizėms tvarką, ryšių palaikymą vietos konsulinio bendradarbiavimo kontekste ir su Sąjungos piliečiais, taip pat bendradarbiavimą su vietos valdžios institucijomis ir atitinkamomis trečiosiomis šalimis;

4 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimas 2010/427/ES, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksnių tarnybos struktūra ir veikimas (OL L 201, 2010 8 3, p. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj?locale=lt>).

- (23) bendruose konsulinuose nenumatytų atvejų planuose, kai tinkama, taip pat turėtų būti atsižvelgiama į vadovaujančių valstybių, t. y. valstybių narių, kurioms atstovaujama konkrečioje trečiojoje šalyje ir kurios yra atsakingos už paramos neatstovaujamiems piliečiams koordinavimą ir vadovavimą jos teikimui krizių metu, vaidmenis ir atsakomybę, kad būtų užtikrintas veiksmingas konsulinės pagalbos koordinavimas. Be to, bendri konsuliniai nenumatytų atvejų planai turėtų būti kasmet vertinami konsulinių pratybų kontekste, siekiant užtikrinti, kad jie ir toliau būtų aktualūs. Be to, neturėtų būti laikoma, kad bendri konsuliniai nenumatytų atvejų planai pakeičia esamus valstybių narių nacionalinius krizių valdymo planus arba daro poveikį jų atsakomybei teikti konsulinę pagalbą savo piliečiams;
- (24) apytikslis trečiojoje šalyje esančių Sąjungos piliečių skaičius ir vieta yra labai svarbūs rengiant bendrą konsulinį nenumatytų atvejų planą, visų pirma tais atvejais, kai būtina vykdyti evakuaciją ar repatriaciją. Be to, kilus krizei, Sąjungos piliečiai turėtų turėti galimybę gauti atitinkamą informaciją iš savo pilietybės valstybės narės. Todėl svarbu, kad valstybės narės savo piliečiams suteiktų galimybę naudojantis tinkamomis priemonėmis bei įrankiais užsiregistruoti kompetentingose nacionalinėse institucijose arba jas informuoti apie savo keliones į trečiąsias šalis arba gyvenimą trečiojoje šalyje. Tuo tikslu valstybės narės, laikydamosi Sąjungos ir nacionalinės teisės aktų dėl asmens duomenų apsaugos, turėtų nustatyti reikalaujamų asmens duomenų kategorijas ir tokių duomenų saugojimo laikotarpius;
- (25) kelionių rekomendacijos, t. y. valstybių narių teikiama informacija apie santykinę kelionių į konkrečias trečiąsias šalis saugumą, keliautojams suteikia galimybę priimti pagrįstą sprendimą dėl konkrečios kelionės tikslo vietos, įskaitant trečiąsias šalis, kuriose jų pilietybės valstybei narei neatstovaujama. Nors už kelionių rekomendacijų teikimą atsakingos valstybės narės, tikslinga, kad jos koordinuotų savo veiksmus šia tema, visų pirma krizinėse situacijose, kad būtų kuo geriau užtikrintas teikiamų konsultacijų lygio nuoseklumas. Tai galėtų apimti susitarimą dėl bendros rizikos lygių, nurodytų kelionių rekomendacijose, struktūros, pasinaudojant saugia EIVT platforma. Kai įmanoma, toks koordinavimas turėtų vykti ankstyvame etape, kai valstybės narės planuoja pakeisti savo kelionių rekomendacijų lygį;
- (26) veiksmingas koordinavimas yra labai svarbus siekiant užtikrinti veiksmingą reagavimą į krizes. Siekiant užtikrinti tokį koordinavimą, valstybėms narėms turėtų padėti EIVT reagavimo į krizes centras ir Komisijos reagavimo į nelaimės koordinavimo centras. Koordinuotas Sąjungos reagavimas į krizes ypač svarbus tais atvejais, kai būtina evakuacija, siekiant užtikrinti, kad turima parama būtų teikiama veiksmingai ir kad būtų kuo geriau panaudoti turimi evakuacijos pajėgumai. Dėl tos priežasties informacija apie turimus evakuacijos pajėgumus turėtų būti dalijamasi laiku, be kita ko, kai gelbėjimo ir evakuacijos operacijoms panaudojami kariniai išteklių;
- (27) COVID-19 pandemija parodė, kad valstybės narės turi bendradarbiauti ir remti vienos kitas daugiadalykių krizių grupių, kurios vadinamos jungtinėmis konsulinėmis grupėmis, veiklos kontekste. Jungtinės konsulinės grupės dislokavimas trečiojoje šalyje krizinėse situacijose gali būti labai svarbus siekiant užtikrinti, kad susiklosčiusiomis aplinkybėmis atstovaujамų valstybių narių konsulinės įstaigos išliktų pajėgios tenkinti poreikius;
- (28) jungtinės konsulinės grupės turėtų būti grindžiamos savanoriško dalyvavimo, solidarumo su atstovaujamos valstybės narėmis, lygybės priimant sprendimus dėl vidaus darbo struktūrų, grupių sudėties paprastumo, išlaidų pasidalijimo su kiekviena valstybe nare, Sąjungos institucija ar įstaiga, padengiančia savo veiklos išlaidas,

lankstumo, koordinuoto Sąjungos atsako matomumo ir atvirumo atitinkamoms trečiosioms šalims principais;

- (29) siekiant kuo geriau išnaudoti turimus pajėgumus krizinėse situacijose, jungtinių konsulinių grupių dislokavimas turėtų padėti užtikrinti sinergiją su kitomis reagavimo į krizes priemonėmis, pavyzdžiui, pasinaudojant išvykstamaisiais repatriacijos skrydžiais arba skrydžiais, kuriais gabenama humanitarinė pagalba;
- (30) siekiant padėti pagalbos reikalingiems Sąjungos piliečiams, svarbu jiems suteikti patikimą informaciją apie tai, kaip pasinaudoti konsuline pagalba trečiojoje šalyje. Komisijos tarnybos ir EIVT turėtų prisidėti prie šio tikslo – skleisti atitinkamą informaciją, įskaitant informaciją, kurią turi teikti valstybės narės apie savo konsulinius tinklus ir trečiąsias šalis, kuriose jos yra sudariusios praktinius susitarimus dėl atsakomybės už konsulinės apsaugos teikimą neatstovaujamiems piliečiams pasidalijimo. Siekiant palengvinti tokios informacijos tvarkymą, ji turėtų būti pateikiama kompiuterio skaitomu formatu;
- (31) valstybės narės turėtų imtis papildomų priemonių, kad dar labiau prisidėtų prie Sąjungos piliečių informuotumo apie jų teisę į konsulinę apsaugą didinimo, taip pat atsižvelgtų į konkrečius neįgaliųjų poreikius. Vienas iš galimų būdų tai užtikrinti (atsižvelgiant į tai, kad valstybių narių išlaidos būtų ribotos) – SESV 23 straipsnio formuluotę pakartoti valstybių narių išduodamuose pasuose, taip siekiant didinti piliečių informuotumą apie diplomatinių ir konsulinių įstaigų teisę į apsaugą, kaip jau rekomenduota Komisijos rekomendacijoje C(2007) 5841⁵. Valstybės narės informaciją apie neatstovaujamų piliečių teisę į konsulinę apsaugą taip pat galėtų įtraukti į kelionių rekomendacijas ir su konsuline pagalba susijusias kampanijas. Jos taip pat galėtų bendradarbiauti su keleivinio transporto paslaugų teikėjais ir transporto mazgais, siūlančiais keliauti į trečiąsias šalis, pavyzdžiui, raginti juos į klientams teikiamą informacinę medžiagą įtraukti atitinkamą informaciją apie teisę į konsulinę apsaugą;
- (32) Direktyvos (ES) 2015/637 finansinės nuostatos turėtų būti pritaikytos siekiant supaprastinti išlaidų atlyginimą ir toliau užtikrinti finansinės naštos pasidalijimą. Visų pirma neatstovaujamiems piliečiams turėtų būti suteikta galimybė tomis pačiomis sąlygomis, kaip ir remiančiosios valstybės narės piliečiams, tos valstybės narės teikiamų paslaugų išlaidas atlyginti tiesiogiai, kad būtų išvengta administracinės naštos, susijusios su pastangomis užtikrinti, kad išlaidas atlygintų piliečio pilietybės narė. Be to, valstybėms narėms taip pat turėtų būti leidžiama nereikalauti tokias išlaidas padengti. Kadangi tam tikrais atvejais neatstovaujami piliečiai teikdami pagalbos prašymą gali neturėti galimybės sumokėti, visų pirma kai pavogti jų gryniesi pinigai ir priemonės lėšoms gauti, būtina numatyti, jog remiančiosios valstybės narės konsulinės įstaigos gali reikalauti, kad jie pasirašytų įsipareigojimą atlyginti išlaidas. Tokio įsipareigojimo pagrindu remiančiosios valstybės narės valdžios institucijos gali prašyti atlyginti išlaidas praėjus keturioms savaitėms nuo paramos suteikimo;
- (33) tais atvejais, kai pilietis išlaidų neatlygino tiesiogiai, t. y. nei iš karto, kai pateikė prašymą, nei vėliau, kai padedančioji valstybė narė to pareikalavo remdamasi įsipareigojimu jas atlyginti, remiančioji valstybė narė turėtų turėti teisę prašyti, kad išlaidas atlygintų neatstovaujamo piliečio pilietybės valstybė narė. Siekiant užtikrinti, kad prašymai atlyginti išlaidas nebūtų pateikiami po ilgo laiko, remiančiajai valstybei

5 2007 m. gruodžio 5 d. Komisijos rekomendacija C(2007) 5841 dėl EB sutarties 20 straipsnio teksto įrašymo į pasus (OL L 118, 2008 5 6, p. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj?locale=lt>).

narei ir piliečio pilietybės valstybei narei turėtų būti nustatytas pagrįstas terminas atitinkamai pateikti prašymą ir atlyginti išlaidas;

- (34) valstybės narės turėtų atlyginti Sąjungos delegacijų paramą, susijusią su konsulinės apsaugos teikimu neatstovaujamiems piliečiams, siekiant užtikrinti, kad tokia parama būtų teikiama lėšų atžvilgiu neutraliu pagrindu, kaip reikalaujama Sprendimo 2010/427/ES 5 straipsnio 10 dalyje;
- (35) Direktyvos (ES) 2015/637 I ir II prieduose pateiktos formos yra pasenusios, todėl turėtų būti išbrauktos. Tai neturėtų trukdyti valstybėms narėms, kurios šiuo metu yra numačiusios tokių formų naudojimą savo nacionalinės teisės aktuose, ir toliau jas naudoti po šios direktyvos priėmimo;
- (36) teikiant paramą krizinėse situacijose gali būti neįmanoma arba praktiškai neįmanoma atskirti neatstovaujamų ir atstovaujamų piliečių, o galimybė teikti paramą neatstovaujamiems asmenims gali reikšti, kad gali prireikti teikti paramą ir tiems Sąjungos piliečiams, kuriems galbūt atstovaujama, arba kad tokia parama jiems bus teikiama. Turėtų būti paaiškinta, kad tokiais atvejais Direktyvos (ES) 2015/637 nuostatos dėl išlaidų atlyginimo taip pat turėtų būti taikomos konsulinei apsaugai, kurią remiančioji valstybė narė teikia kitos valstybės narės atstovaujamiems piliečiams. Taip turėtų būti užtikrinta, kad nebūtų taikomos dvi atskiros atlyginimo procedūros priklausomai nuo to, ar turi būti laikoma, kad remiamam piliečiui atstovaujama ar neatstovaujama;
- (37) kai pagal Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 1313/2013/ES⁶ 16 straipsnio 7 dalį naudojamas Sąjungos civilinės saugos mechanizmas teikiant konsulinę pagalbą Sąjungos piliečiams nelaimių trečiosiose šalyse atveju, taikomos to sprendimo finansinės nuostatos. Visų pirma valstybės narės, kurios kreipiasi dėl finansinės paramos ir tokią paramą gauna, turi Komisijai teikti informaciją apie finansinius įnašus, surinktus iš kitų šaltinių, įskaitant valstybes nares ir piliečius, kuriems suteikta parama, ir užtikrinti, kad nebūtų gaunamas dvigubas finansavimas iš kitų šaltinių;
- (38) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, susijusias su kompiuterio skaitomu formatu, kurį valstybės narės turi naudoti teikdamos informaciją, ir formomis, naudotinomis vykdant finansines procedūras, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011⁷;
- (39) teikiant konsulinę apsaugą neatstovaujamiems piliečiams, asmens duomenys turi būti tvarkomi, kad būtų galima patikrinti konsulinės apsaugos siekiančio asmens tapatybę, bendradarbiauti ir koordinuoti remiančiosios valstybės narės ir pilietybės valstybės narės institucijų veiksmus, teikti prašomą paramą, tvarkyti prašymus atlyginti lėšas ir keistis atitinkama kontaktine informacija. Bet koks valstybių narių vykdomas asmens duomenų tvarkymas turėtų atitikti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES)

6 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1313/2013/ES dėl Sąjungos civilinės saugos mechanizmo (OL L 347, 2013 12 20, p. 924, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj?locale=lt>).

7 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj?locale=lt>).

2016/679⁸, įskaitant tikslų apribojimo ir duomenų kiekio mažinimo principus. Sąjungos institucijoms ir organams tvarkant asmens duomenis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2018/1725⁹, atitinkamai turėtų būti laikomasi tame reglamente nustatytų taisyklių;

- (40) atsižvelgiant į tai, jog konsulinės užduotys gali labai skirtis ir apimti neskelbtinus atvejus (pavyzdžiui, areštą, įkalinimą, sužalojimą arba tapimą nusikaltimo auka), būtina užtikrinti, kad valstybių narių kompetentingos institucijos ir atitinkamos Sąjungos institucijos bei įstaigos turėtų prieigą prie visos būtinos informacijos (įskaitant asmens duomenis), kurios reikia Sąjungos piliečių konsulinei apsaugai užtikrinti, ir galėtų ja keistis. Atsižvelgiant į tai, paramą teikiančios valstybių narių kompetentingos institucijos ir Sąjungos institucijos ir įstaigos turėtų turėti teisę tvarkyti specialių kategorijų asmens duomenis, kai tai tikrai būtina siekiant atitinkamam asmeniui suteikti konsulinę apsaugą. Tai turėtų apimti sveikatos duomenis, kuriuos gali reikėti tvarkyti siekiant suteikti konsulinę apsaugą neatstovaujamaam piliečiui, kuris buvo sunkiai sužeistas arba sunkiai susirgo. Asmens veido atvaizdai turi būti tvarkomi visų pirma tais atvejais, kai turi būti išduotas ES laikinasis kelionės dokumentas. Teikiant paramą neatstovaujamiems piliečiams, be kita ko, kai ginami teisiniai reikalavimai, išimties tvarka taip pat gali reikėti tvarkyti asmens duomenis, atskleidžiančius rasinę ar etninę kilmę, politines pažiūras, religinius ar filosofinius įsitikinimus, narystę profesinėse sąjungose arba duomenis apie seksualinę orientaciją. Tam tikrais atvejais teikiant konsulinę pagalbą taip pat gali reikėti tvarkyti genetinius duomenis, pavyzdžiui, teikiant paramą sunkių nelaimingų atsitikimų atveju, kai reikia identifikuoti konkretų neveiksnų asmenį, arba nustatant tėvystę. Be to, konsuliniais atvejais, susijusiais su areštu arba sulaikymu, gali prireikti, kad kompetentingos institucijos tvarkytų asmens duomenis, susijusius su apkaltinamaisiais nuosprendžiais ir nusikalstamomis veikomis;
- (41) tvarkydamos tokius specialių kategorijų asmens duomenis, valstybių narių kompetentingos institucijos ir Sąjungos institucijos bei įstaigos turėtų užtikrinti tinkamas ir konkrečias duomenų subjektų interesų apsaugos priemones. Tai turėtų apimti, kai įmanoma, tokių asmens duomenų šifravimą ir konkretų prieigos teisių suteikimą darbuotojams, turintiems prieigą prie konkrečių kategorijų asmens duomenų;
- (42) kai teikiant konsulinę apsaugą Sąjungos piliečių asmens duomenis reikia perduoti trečiosioms šalims arba tarptautinėms organizacijoms, pavyzdžiui, Jungtinėms Tautoms, bendradarbiaujančioms taikant reagavimo į krizes priemones, toks perdavimas turėtų atitikti Reglamento (ES) 2016/679 V skyrių ir Reglamento (ES) 2018/1725 V skyrių;
- (43) būtina nurodyti papildomas tvarkomų asmens duomenų apsaugos priemones, pvz., didžiausią surinktų asmens duomenų saugojimo laikotarpį. Siekiant užtikrinti, kad

8 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj?locale=lt>).

9 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj?locale=lt>).

būtų padengtos bet kokios taikytinos išlaidos, remiančiajai valstybei narei arba Sąjungos institucijoms bei įstaigoms taikytinas būtinas ilgiausias saugojimo laikotarpis yra 12 mėnesių, o pilietybės valstybei narei – 24 mėnesiai. Ilgesnis saugojimo laikotarpis, taikomas pilietybės valstybei narei, taip pat yra būtinas siekiant užkirsti kelią galimam piktnaudžiavimui ar kitokiai nesąžiningai veiklai, įskaitant atvejus, kai asmenys pakartotinai prašo konsulinės apsaugos ir, siekdami tokį elgesį nuslėpti, kreipiasi į skirtingų valstybių narių konsulines įstaigas. Be to, kai asmens duomenys yra susiję su valstybės pareigūnų (pavyzdžiui, garbės konsulų) kontaktiniais duomenimis, asmens duomenys turėtų būti saugomi tol, kol asmuo išlieka atitinkamu kontaktiniu asmeniu. Pareiškėjų asmens duomenų ištrynimasis neturėtų daryti poveikio valstybių narių gebėjimui stebėti šios direktyvos taikymą;

- (44) pagal Chartijos 47 straipsnį kiekvienas asmuo, kurio teisės, garantuojamos Sąjungos teise, yra pažeistos, turi turėti teisę į veiksmingą teisinę gynybą. Siekiant įgyvendinti šią pagrindinę teisę konsulinės apsaugos srityje, į Direktyvą (ES) 2015/637 turėtų būti įtraukta nuostata dėl teisės kreiptis į teismą;
- (45) todėl Direktyva (ES) 2015/637 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;
- (46) kadangi šios direktyvos tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti ir tų tikslų dėl poreikio pritaikyti egzistuojančias taisykles Sąjungos lygmeniu būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, pagal ES sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (47) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹⁰ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (48) vadovaujantis Reglamento (ES) 2018/1725 42 straipsnio 1 dalimi buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir jis pateikė nuomonę XXXX¹¹,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva (ES) 2015/637 iš dalies keičiama taip:

- (1) 6 ir 7 straipsniai pakeičiami taip:

„6 straipsnis

Atstovybės nebuvimas

1. Šios direktyvos tikslais laikoma, kad valstybė narė neturi atstovybės trečiojoje šalyje, jei toje šalyje ji neturi nuolat veikiančios ambasados ar konsulato arba jei toje šalyje ji neturi ambasados ar konsulato, iš tiesų galinčio suteikti konsulinę apsaugą konkrečiu atveju.

10 OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

11 OL C [...], [...], p. [...].

2. Siekdama nustatyti, ar valstybė narė neturi ambasados ar konsulato, iš tiesų galinčio suteikti konsulinę apsaugą konkrečiu atveju, ambasada arba konsulas, į kurį neatstovaujamas pilietis kreipiasi dėl konsulinės apsaugos, pagal vietos aplinkybes atsižvelgia į šiuos kriterijus:
 - (a) atsižvelgiant į prašomos paramos pobūdį bei skubumą ir turimas priemones, taip pat į piliečiui prieinamas priemones, atitinkamam piliečiui sunku per pagrįstą laikotarpį saugiai pasiekti savo pilietybės valstybės narės ambasadą ar konsulatą arba būti tokios ambasados ar konsulato pasiektam;
 - (b) jo pilietybės valstybės narės ambasada ar konsulas galbūt uždarytas, įskaitant atvejus, kai per pagrįstą laikotarpį negali būti patvirtinta, kad jis veikia ir su juo galima susisiekti;
 - (c) ar tikėtina, kad dėl piliečio nukreipimo į jo pilietybės valstybės narės ambasadą ar konsulatą konsulinė apsauga nebūtų deramai suteikta, visų pirma tais atvejais, kai dėl klausimo skubumą prašymą gavusi ambasada ar konsulas turi imtis skubių veiksmų.
3. Siekiant pagal 2 dalį nustatyti, ar valstybė narė turi ambasadą ar konsulatą, iš tiesų galintį suteikti konsulinę apsaugą konkrečiu atveju, į piliečio pilietybės valstybės narės garbės konsulo buvimą galima atsižvelgti tik tuo atveju, jei piliečio prašoma parama priklauso tokio garbės konsulo kompetencijai.

7 straipsnis

Galimybė gauti konsulinę apsaugą ir kitos priemonės

1. Neatstovaujamiems piliečiams suteikiama teisė kreiptis dėl apsaugos į bet kurios valstybės narės ambasadą ar konsulatą.
2. Nedarant poveikio 2 straipsniui, viena valstybė narė gali nuolat atstovauti kitai valstybei narei, o valstybių narių ambasados ar konsulatai prireikus gali sudaryti praktinius susitarimus dėl atsakomybės už konsulinės apsaugos teikimą neatstovaujamiems piliečiams pasidalijimo.

Tokiais atvejais ambasada arba konsulas, į kurį neatstovaujamas pilietis kreipiasi konsulinės apsaugos ir kuris pagal atitinkamą susitarimą nėra nurodytas kaip kompetentinga įstaiga, užtikrina, kad piliečio prašymas būtų perduotas atitinkamai ambasadai ar konsulatui, nebent dėl to konsulinė apsauga nebūtų deramai suteikta, ypač jei dėl klausimo skubumo būtina, kad prašymą gavusi ambasada ar konsulas imtųsi neatidėliotinių veiksmų.
3. Jei krizinėje situacijoje pateikiama daug konsulinės apsaugos prašymų, valstybių narių, kurioms atstovaujama atitinkamoje trečiojoje šalyje, ambasados ir konsulatai, padedami Sąjungos delegacijos, gali susitarti prašymus paskirstyti pagal turimus pajėgumus, nebent dėl to konsulinė apsauga nebūtų deramai suteikta, visų pirma jei dėl klausimo skubumo būtina, kad prašymą gavusi ambasada ar konsulas imtųsi neatidėliotinių veiksmų. Dėl tokio paskirstymo taip pat gali būti iš anksto susitarta pagal 13 straipsnyje nurodytą bendrą konsulinį nenumatytų atvejų planą ir tokio paskirstymo atveju gali būti nukrypstama nuo praktinių susitarimų, sudarytų pagal 2 dalį.
4. Neatstovaujami piliečiai, kurie kreipiasi dėl apsaugos pagal 1 dalį, informuojami apie bet kokį perdavimą pagal 2 arba 3 dalį.“;

- (2) 9 straipsnio e ir f punktai pakeičiami taip:
- „e) pagalbos, evakuacijos ir repatriacijos įvykus nelaimei;
- f) kai reikalingi ES laikinieji kelionės dokumentai, kaip nustatyta Direktyva (ES) 2019/997*.

* 2019 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva (ES) 2019/997, kuria nustatomas ES laikinasis kelionės dokumentas ir panaikinamas Sprendimas 96/409/BUSP (OL L 163, 2019 6 20, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj?locale=lt>).“;

- (3) 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
- (a) 4 dalis pakeičiama taip:
- „4. Valstybės narės Europos išorės veikslių tarnybai (EIVT) per pastarosios saugią interneto svetainę pateikia duomenis apie atitinkamą (-us) kontaktinį (-us) punktą (-us) užsienio reikalų ministerijose.“;
- (b) įterpiama 5 dalis:
- „5. Kai tinkama ir būtina teikti konsulinę apsaugą, valstybės narės taip pat gali į savo koordinavimo ir bendradarbiavimo priemones įtraukti garbės konsulus ir jų saugumo bei karinį personalą, tarptautines organizacijas arba trečiųjų šalių diplomatinės ir konsulinės įstaigas.“;
- (4) 11, 12 ir 13 straipsniai pakeičiami taip:

*„11 straipsnis
Sąjungos delegacijų vaidmuo*

1. Sąjungos delegacijos glaudžiai bendradarbiauja ir koordinuoja veiksmus su valstybių narių ambasadomis ir konsulatais, kad prisidėtų prie vietos konsulinio bendradarbiavimo, pasirengimo krizei ir reagavimo į jas, visų pirma:
- (a) teikia galimą logistinę paramą, įskaitant biuro patalpas ir organizacines priemones, pavyzdžiui, pasirūpina laikinomis patalpomis konsuliniam personalui ir jungtinėms konsulinėms grupėms, nurodytoms 13a straipsnio 2 dalyje;
- (b) valstybių narių ambasadoms ir konsulatams sudaro palankesnes sąlygas keistis informacija;
- (c) prireikus sudaro palankesnes sąlygas keistis informacija su trečiųjų šalių vietos valdžios institucijomis, diplomatinėmis bei konsulinėmis įstaigomis ir tarptautinėmis organizacijomis;
- (d) skelbia turimą bendrą informaciją apie tai, kokią paramą neatstovaujami piliečiai galėtų gauti, visų pirma, jei taikoma, apie sutartas praktines priemones;
- (e) pirmininkauja 12 straipsnio 2 dalyje nurodytiems vietos konsulinio bendradarbiavimo posėdžiams;
- (f) koordinuoja 13 straipsnyje nurodytų bendrų konsulinių nenumatytų atvejų planų rengimą ir patvirtinimą;

- (g) dalyvauja reagavimo į krizes veikloje pagal 13a straipsnį, be kita ko, kai aktualu ir tikslinga, teikia paramą vadovaujančiai valstybei.
2. Sąjungos delegacijos padeda valstybėms narėms teikti konsulinę apsaugą neatstovaujamiems piliečiams pagal Sprendimo 2010/427/ES 5 straipsnio 10 dalį. Tokia parama gali apimti specialių konsulinės pagalbos užduočių vykdymą valstybių narių prašymu ir jų vardu. Remiančioji valstybė narė ir pilietybės valstybė narė pateikia Sąjungos delegacijai visą su atitinkamu atveju susijusią informaciją.

12 straipsnis

Vietos konsulinis bendradarbiavimas

1. Valstybių narių konsulinės įstaigos ir Sąjungos delegacija vykdo vietos konsulinį bendradarbiavimą kiekvienoje trečiojoje šalyje.
2. Vietos konsulinio bendradarbiavimo posėdžiuose reguliariai keičiamasi informacija apie:
 - (a) Sąjungos piliečių saugumą bei saugą ir kitus su jais susijusius klausimus;
 - (b) kai aktualu, bendrų konsulinių demaršų rengimą ir tekimą trečiųjų šalių institucijoms;
 - (c) 13 straipsnyje nurodytų bendrų konsulinių nenumatytų atvejų planų rengimą, tvirtinimą ir vertinimą;
 - (d) bendrų konsulinių pratybų organizavimą;
 - (e) 7 straipsnio 2 dalyje nurodytas praktines priemones, kuriomis siekiama užtikrinti, kad neatstovaujamiems piliečiams atitinkamoje trečiojoje šalyje būtų suteikiama veiksminga apsauga.
3. Jei valstybių narių konsulinės įstaigos nesusitaria kitaip, pirmininkas yra Sąjungos delegacijos atstovas. Jei Sąjungos delegacijos nėra, posėdžiams pirmininkauja valstybės narės atstovas.

13 straipsnis

Pasirengimas krizėms

1. Vykdydamos 12 straipsnyje nurodytą vietos konsulinį bendradarbiavimą, valstybės narės ir EIVT kiekvienai trečiajai šaliai parengia bendrą konsulinį nenumatytų atvejų planą ir dėl jo susitaria. Bendras konsulinių nenumatytų atvejų planas kasmet atnaujinamas ir jame pateikiama:
 - (a) konsulinės padėties šalyje analizė, įskaitant valstybių narių ambasadų ar konsulatų apžvalgą, Sąjungos piliečių skaičiaus bei buvimo vietos įvertį ir labiausiai tikėtinų scenarijų, darančių poveikį Sąjungos piliečiams, rizikos vertinimą;
 - (b) bendros pasirengimo konsulinėms krizėms priemonės, įskaitant vietos konsulinio bendradarbiavimo ryšių kanalus ir kontaktus, taip pat ryšių su vietos valdžios institucijomis bei atitinkamomis trečiosiomis šalimis kanalus ir kontaktus su jomis;
 - (c) bendri reagavimo į konsulines krizes mechanizmai, įskaitant keitimosi informacija ir komunikacijos procesus vykdant vietos konsulinį

bendradarbiavimą ir palaikant santykius su Sąjungos piliečiais, krizių valdymo posėdžius, bendradarbiavimą su vietos valdžios institucijomis ir atitinkamomis trečiosiomis šalimis, taip pat veiksmus per krizę ir po jos;

- (d) kai valstybė narė prisiima vadovaujančios valstybės vaidmenį tam tikroje trečiojoje šalyje, kaip nurodyta 13a straipsnio 3 dalyje, jos funkcijų aprašymas;
- (e) kita susijusi informacija.

2. Ten, kur Sąjungos delegacijos yra, jos koordinuoja bendrų konsulinių nenumatytų atvejų planų rengimą ir patvirtinimą, remdamosi atitinkamoje trečiojoje šalyje atstovaujama valstybių narių ambasadų ar konsulatų ir neatstovaujama valstybių narių konsulinių įstaigų indėliu. Bendri konsulinių nenumatytų atvejų planai pateikiami visoms valstybėms narėms, EIVT ir Komisijos tarnyboms.

Trečiosiose šalyse, kuriose Sąjungos delegacijos nėra, koordinavimą atlieka vietos konsulinio bendradarbiavimo posėdžių pirmininkas, kaip susitarta pagal 12 straipsnio 3 dalį, o jam padeda EIVT.

3. Valstybės narės ir Sąjungos delegacijos kasmet rengia konsulines pratybas, kad atnaujintų ir pagerintų bendrą pasirengimą konsulinėms krizėms ir reagavimą į jas vietos lygmeniu.
4. Valstybės narės savo piliečiams pagal nacionalinę teisę suteikia galimybę naudojantis tinkamomis priemonėmis bei įrankiais užsiregistruoti kompetentingose nacionalinėse institucijose arba jas informuoti apie savo keliones į trečiąsias šalis ar gyvenimą trečiosiose šalyse.
5. Valstybės narės ankstyvame etape, visų pirma krizinėse situacijose, keičiasi informacija apie piliečiams skirtų kelionių rekomendacijų pakeitimus ir siekia užtikrinti, kad teikiamų kelionių rekomendacijų lygis būtų nuoseklus.“;

- (5) 2 skyriuje įterpiamas 13a straipsnis:

*„13a straipsnis
Reagavimas į krizes*

1. Krizės atveju Sąjunga ir valstybės narės glaudžiai bendradarbiauja siekdamos neatstovaujamiems piliečiams užtikrinti veiksmingą paramą. Kai įmanoma, jos laiku informuoja vienos kitas apie turimus evakuacijos pajėgumus, be kita ko, kai operacijose naudojami kariniai išteklių.
2. Prireikus valstybėms narėms gali padėti jungtinės konsulinės grupės, kurias sudaro valstybių narių ekspertai, visų pirma iš valstybių narių, kurioms neatstovaujama krizės paveiktoje trečiojoje šalyje, taip pat EIVT ir Komisijos tarnybų atstovai. Jungtinės konsulines grupes galima greitai dislokuoti konsulinėse krizės paveiktose trečiosiose šalyse. Dalyvavimas jungtinėse konsulinėse grupėse yra savanoriškas.
3. Kai taikoma, vadovaujanti valstybė arba paramą koordinuojanti (-čios) valstybė (-ės) narė (-ės) yra atsakinga (-os) už paramos, teikiamos neatstovaujamiems piliečiams, koordinavimą, o jai (joms) padeda kitos susijusios valstybės narės, Sąjungos delegacija ir EIVT centrinė administracija. Valstybės narės vadovaujančiai valstybei arba paramą koordinuojančiai (-ioms)

valstybei (-ėms) narei (-ėms) teikia visą svarbią informaciją apie savo neatstovaujamus piliečius, patekusius į krizinę situaciją.

4. Teikdamos paramą valstybės narės prireikus gali prašyti paramos pagal Sąjungos priemones, pavyzdžiui, iš EIVT ir jos Reagavimo į krizes centro krizių valdymo struktūrų, o per Sprendimo Nr. 1313/2013/ES 7 straipsniu įsteigtą Reagavimo į nelaimės koordinavimo centrą – iš Sąjungos civilinės saugos mechanizmo.“;

(6) įterpiamas 2a skyrius:

„2a SKYRIUS INFORMACIJOS TEIKIMAS

13b straipsnis

Informacijos teikimas ir sklaida

1. Bent kartą per metus valstybės narės Komisijai ir Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai pateikia tokią informaciją:
 - (a) atnaujintus savo konsulinių tinklų kontaktinių asmenų sąrašus;
 - (b) trečiųjų šalių, kuriose joms nuolat atstovauja kita valstybė narė arba kuriose jos nuolat atstovauja kitai valstybei narei pagal 7 straipsnio 2 dalį, sąrašus;
 - (c) informaciją apie praktinius susitarimus, sudarytus pagal 7 straipsnio 2 dalį;
 - (d) neatstovaujамų piliečių, kuriems praėjusiais metais buvo suteikta 2 straipsnyje nurodyta konsulinė apsauga, skaičių pagal pilietybę ir trečiąją šalį;
 - (e) pagal 14 ir 15 straipsnius per praėjusius metus pateiktų ir gautų prašymų atlyginti išlaidas skaičių.

Jei valstybė narė pagal 2 straipsnio 2 dalį nusprendžia šią direktyvą taikyti garbės konsulų teikiamai konsulinei apsaugai, į a punkte nurodytą sąrašą įtraukiami garbės konsulai, taip pat pateikiama informacija apie tai, kiek garbės konsulai yra kompetentingi suteikti apsaugą konkrečiu atveju, visų pirma, ar jie turi įgaliojimus išduoti ES laikinuosius kelionės dokumentus.

2. Valstybės narės, Komisijos tarnybos ir EIVT viešai skelbia 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytą informaciją taip, kad būtų užtikrintas pateiktos informacijos nuoseklumas.
3. Komisijos prašymu valstybės narės 1 dalyje nurodytą informaciją pateikia kompiuterio skaitomu formatu.
4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas konkretus kompiuterio skaitomas formatas, kuriuo turi būti teikiama 1 dalyje nurodyta informacija. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 15a straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

13c straipsnis
Informacija Sąjungos piliečiams

1. Valstybės narės imasi priemonių, kad informuotų savo piliečius apie jų teisę, nustatytą SESV 20 straipsnio 2 dalies c punkte. Be kita ko, tokiomis priemonėmis gali būti siekiama:
 - (a) pakartoti SESV 23 straipsnio pirmą sakinį dėl nacionalinių pasų;
 - (b) informaciją apie teisę į konsulinę apsaugą įtraukti į kelionių rekomendacijas ir su konsuline apsauga susijusias kampanijas;
 - (c) bendradarbiaujant su keleivinio transporto paslaugų teikėjais ir transporto mazgais, siūlančiais keliauti į trečiąsias šalis, rengti informavimo kampanijas.
 2. Komisijos tarnybos ir EIVT padeda informuoti Sąjungos piliečius apie jų teisę į konsulinę apsaugą.“;
- (7) 14 ir 15 straipsniai pakeičiami taip:

„14 straipsnis
Bendrosios taisyklės

1. Bet kokios konsulinės apsaugos išlaidos, kurias remiančiosios valstybės narės nurodymu turi padengti neatstovaujami piliečiai, yra tokios pačios kaip išlaidos, kurias jos nurodymu turėtų padengti jos pačios piliečiai.
2. Jei neatstovaujamas pilietis 1 dalyje nurodytų išlaidų remiančiajai valstybei narei negali apmokėti teikdamas paramos prašymą, remiančioji valstybė narė gali pareikalauti neatstovaujamo piliečio pasirašyti įsipareigojimą išlaidas atlyginti. Praėjus keturioms savaitėms nuo paramos suteikimo remiančioji valstybė narė tuo pagrindu gali paprašyti neatstovaujamo piliečio tokias išlaidas apmokėti.

Tai, kad prašymo suteikti paramą pateikimo metu asmuo apmokėti 1 dalyje nurodytų išlaidų negali, nedaro poveikio neatstovaujamo piliečio teisei gauti konsulinę apsaugą.
3. Jei neatstovaujamas pilietis, kuriam buvo suteikta konsulinė apsauga, 1 dalyje nurodytų išlaidų neapmoka nei teikdamas paramos prašymą, nei kai remiančioji valstybė narė to paprašo pagal 2 dalį, remiančioji valstybė narė per 12 mėnesių nuo 2 dalyje nurodyto įsipareigojimo atlyginti išlaidas pasirašymo dienos gali paprašyti, kad išlaidas apmokėtų neatstovaujamo piliečio pilietybės valstybė narė.

Neatstovaujamo piliečio pilietybės valstybė narė tas išlaidas atlygina per pagrįstą laikotarpį, neviršijantį 12 mėnesių nuo prašymo pateikimo dienos. Neatstovaujamo piliečio pilietybės valstybė narė gali paprašyti, kad atitinkamas neatstovaujamas pilietis tokias išlaidas atlygintų.
4. Jei neatstovaujamam piliečiui konsulinę apsaugą suteikusias diplomatinės ar konsulinės įstaigos patiria neįprastai didelių, tačiau būtinų ir pagrįstų kelionės, apgyvendinimo ar vertimo išlaidų, remiančioji valstybė narė per 12 mėnesių nuo paramos suteikimo gali paprašyti, kad tokias išlaidas tiesiogiai atlygintų neatstovaujamo piliečio pilietybės valstybė narė; pastaroji išlaidas atlygina per pagrįstą laikotarpį, neviršijantį 12 mėnesių.

5. Valstybės narės atlygina Sąjungos delegacijoms už jų paramą teikiant konsulinę apsaugą neatstovaujamiems piliečiams. Tokiu atveju atlygindama išlaidas piliečio pilietybės valstybė narė užtikrina, kad Sąjungos delegacijų parama būtų teikiama lėšų atžvilgiu neutraliu pagrindu.
6. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos standartinės formos, naudotinos 2 dalyje nurodytam įsipareigojimui atlyginti išlaidas ir 3 dalyje nurodytam išlaidų atlyginimui, kurį atlieka pilietybės valstybė narė. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 15a straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

15 straipsnis

Paprastesnė procedūra krizinėse situacijose

1. Jei neatstovaujamas pilietis dar tiesiogiai neatlygino suteiktos paramos išlaidų, krizinėse situacijose remiančioji valstybė narė gali siekti, kad tokias išlaidas atlygintų neatstovaujamo piliečio pilietybės valstybė narė, net jei neatstovaujamas pilietis nėra pasirašęs įsipareigojimo atlyginti išlaidas pagal 14 straipsnio 2 dalį. Ši nuostata neužkerta kelio neatstovaujamo piliečio pilietybės valstybei narei siekti, kad jis atitinkamas išlaidas atlygintų pagal nacionalines taisykles.
2. Remiančioji valstybė narė gali prašyti, kad neatstovaujamo piliečio pilietybės valstybė narė 1 dalyje nurodytas išlaidas atlygintų proporcinio pagrindu – visą faktinių patirtų išlaidų sumą padalydama iš piliečių, kuriems buvo suteikta parama, skaičiaus.
3. Kai 1 dalyje nurodytose krizinėse situacijose neįmanoma arba praktiškai neįmanoma atskirti atstovaujamų ir neatstovaujamų piliečių ir kai galimybė teikti paramą neatstovaujamiems piliečiams reiškia, kad gali prireikti teikti paramą ir tiems piliečiams, kuriems galbūt atstovaujama, arba kad tokia parama jiems bus teikiama, 1 ir 2 dalyse nustatyta procedūra taip pat taikoma konsulinei apsaugai, kurią remiančioji valstybė narė krizinėse situacijose teikia kitos valstybės narės atstovaujamiems piliečiams.
4. 1, 2 ir 3 dalys taip pat taikomos tais atvejais, kai valstybei narei teikti konsulinę apsaugą padėjo Sąjungos delegacija. Tokiu atveju atlygindama išlaidas piliečio pilietybės valstybė narė užtikrina, kad Sąjungos delegacijų parama būtų teikiama lėšų atžvilgiu neutraliu pagrindu.
5. Į išlaidų atlyginimą, kurio prašoma pagal 1, 2 ir 3 dalis, atsižvelgiama nustatant bet kokį Sąjungos civilinės saugos mechanizmo įnašą, kuris teikiamas pagal Sprendimą Nr. 1313/2013/ES kaip civilinės saugos parama, kuria prisidedama prie konsulinės pagalbos Sąjungos piliečiams nelaimių trečiosiose šalyse atveju.“;

(8) 4 skyriuje įterpiamas 15 a straipsnis:

„15 a straipsnis Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip tai suprantama Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011*.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

* 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj?locale=lt>).“;

- (9) įterpiami 16a ir 16b straipsniai:

*„16a straipsnis
Asmens duomenų apsauga*

1. Taikydamos šią direktyvą, valstybių narių kompetentingos institucijos tvarko asmens duomenis tik tam, kad:
 - (a) perduotų konsulinės apsaugos prašančio asmens prašymą pagal 3 arba 7 straipsnį;
 - (b) patikrintų konsulinės apsaugos prašančio asmens tapatybę pagal 8 straipsnyje nustatytą procedūrą;
 - (c) tam asmeniui suteiktų konsulinę apsaugą, visų pirma 9 straipsnyje nurodytą paramą;
 - (d) bendradarbiautų, koordinuotų ir teiktų paramą pagal 10, 11 straipsnius, 13 straipsnio 1 dalį ir 13a straipsnį;
 - (e) pateiktų 10 straipsnio 4 dalyje ir 13b straipsnio 1 dalyje nurodytą kontaktinę informaciją;
 - (f) nagrinėtų prašymus atlyginti išlaidas, susijusias su konsuline apsauga, suteikta pagal 14 ir 15 straipsnius.
2. Šios direktyvos tikslais Sąjungos institucijos ir organai tvarko asmens duomenis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2018/1725*, tik tais atvejais, kai tai būtina 10 straipsnio 1 dalyje, 11, 13 ir 13a straipsniuose nurodytoms užduotims atlikti, pagal 10 straipsnio 4 dalį ir 13b straipsnio 1 dalį gautai informacijai tvarkyti arba prašymams atlyginti išlaidas nagrinėti pagal 14 straipsnio 5 dalį ir 15 straipsnio 4 dalį.
3. Valstybių narių kompetentingos institucijos ir Sąjungos institucijos bei organai, kurie vykdydami savo atitinkamą veiklą pagal šią direktyvą tvarko asmens duomenis pagal 1 ir 2 dalis, laikomi duomenų valdytoju, nurodytu atitinkamai Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679** 4 straipsnio 7 dalyje ir Reglamento (ES) 2018/1725 3 straipsnio 8 dalyje.
4. Pagal 1 ir 2 dalis tvarkomi tik tie asmens duomenys, kurie yra būtini tose dalyse nurodytoms užduotims atlikti, pavyzdžiui, asmens, kuriam reikalinga konsulinė apsauga, tapatybė ir konsulinės bylos aplinkybės.
5. Valstybių narių kompetentingos institucijos ir Sąjungos institucijos bei įstaigos gali tvarkyti asmens duomenis, atskleidžiančius asmens rasinę ar etninę kilmę, politines pažiūras, religinius ar filosofinius įsitikinimus arba narystę profesinėse sąjungose, genetinius duomenis, biometrinius duomenis konkretaus fizinio asmens tapatybei nustatyti, duomenis apie sveikatą, lytinį gyvenimą ar

seksualinę orientaciją arba asmens duomenis, susijusius su asmens, kuriam reikalinga konsulinė apsauga, apkaltinamaisiais nuosprendžiais ir nusikalstamomis veikomis, kai tai tikrai būtina 9, 10, 11 ir 13a straipsniuose nurodytoms užduotims atlikti to asmens atžvilgiu.

6. Tvarkydamos 5 dalyje nurodytus asmens duomenis, valstybių narių kompetentingos institucijos ir Sąjungos institucijos bei įstaigos užtikrina tinkamas ir konkrečias duomenų subjektų interesų apsaugos priemones. Jos taip pat nustato vidaus politiką ir imasi būtinų techninių ir organizacinių priemonių, kad užkirstų kelią neteisėtai prieigai prie tokių asmens duomenų ir jų perdavimui.
7. Šios direktyvos tikslais valstybių narių kompetentingos institucijos asmens duomenis trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai perduoda tik 9, 10 ir 13a straipsniuose nurodytoms užduotims atlikti ir pagal Reglamento (ES) 2016/679 V skyrių.

Šios direktyvos tikslais Sąjungos institucijos ir organai asmens duomenis perduoda trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai tik 10 straipsnio 1 dalyje, 11 ir 13a straipsniuose nurodytoms užduotims atlikti ir pagal Reglamento (ES) 2018/1725 V skyrių.

8. Remiančioji valstybė narė, pilietybės valstybė narė ir, kai taikytina, Sąjungos institucijos ir įstaigos asmens duomenis saugo tik tiek, kiek reikia 1 ir 2 dalyse nurodytoms užduotims atlikti. Bet kuriuo atveju remiančioji valstybė narė ir Sąjungos institucijos bei įstaigos tų asmens duomenų nesaugo daugiau kaip 12 mėnesių, o pilietybės valstybė narė – daugiau kaip 24 mėnesius nuo jų surinkimo dienos. Kontaktiniai duomenys, kuriais keičiamasi pagal 10 straipsnio 4 dalį ir 13b straipsnio 1 dalį, saugomi tik tol, kol asmenys atlieka atitinkamas funkcijas.

Užbaigus 1 arba 2 dalyje nurodytas užduotis, asmens duomenys ištrinami kuo greičiau ir ne vėliau kaip pasibaigus pirmoje pastraipoje nurodytiems saugojimo laikotarpiams.

16b straipsnis *Teisės gynimo priemonės*

Valstybės narės užtikrina, kad neatstovaujami piliečiai jų teisių pažeidimo pagal šią direktyvą atveju galėtų naudotis nacionalinėje teisėje numatyta veiksminga teisių gynimo priemone.

* 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj?locale=lt>).

** 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendras duomenų

apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj?locale=lt>).“;

(10) 19 straipsnis papildomas 3 dalimi:

„3. Komisija ne anksčiau kaip [*aštuoneri metai nuo iš dalies keičiančios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino*] atlieka šios direktyvos vertinimą ir jo pagrindinių išvadų ataskaitą pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

Valstybės narės Komisijai teikia informaciją, reikalingą tai ataskaitai parengti.“;

(11) I ir II priedai išbraukiami.

2 straipsnis

Direktyvos (ES) 2019/997 5 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Jei teikdami paraišką prašytojai remiančiajai valstybei narei negali sumokėti jokių taikomų mokesčių, taikomos Direktyvos (ES) 2015/637 14 straipsnio 2 bei 3 dalys ir 15 straipsnis.“.

3 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų pradėta laikytis ne vėliau kaip [*dveji metai nuo įsigaliojimo*]. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

4 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas / Pirmininkė

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

- 1. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA**
 - 1.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas**
 - 1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys)**
 - 1.3. Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su:**
 - 1.4. Tikslas (-ai)**
 - 1.4.1. *Bendrasis (-ieji) tikslas (-ai)*
 - 1.4.2. *Konkretus (-ūs) tikslas (-ai)*
 - 1.4.3. *Numatomas (-i) rezultatas (-ai) ir poveikis*
 - 1.4.4. *Veiklos rezultatų rodikliai*
 - 1.5. Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas**
 - 1.5.1. *Trumpalaikiai arba ilgalaikiai poreikiai, įskaitant išsamų iniciatyvos įgyvendinimo pradinio etapo tvarkaraštį*
 - 1.5.2. *Sjungos dalyvavimo pridėtinė vertė (gali būti susijusi su įvairiais veiksniais, pvz., koordinavimo nauda, teisiniu tikrumu, didesniu veiksmingumu ar papildomumu). Šiame punkte „Sjungos dalyvavimo pridėtinė vertė“ – dalyvaujant Sąjungai užtikrinama vertė, papildanti vertę, kuri būtų užtikrinta vien valstybių narių veiksmis.*
 - 1.5.3. *Panašios patirties išvados*
 - 1.5.4. *Suderinamumas su daugiamete finansine programa ir galima sinergija su kitomis atitinkamomis priemonėmis*
 - 1.5.5. *Įvairių turimų finansavimo galimybių vertinimas, įskaitant perskirstymo mastą*
 - 1.6. Pasiūlymo (iniciatyvos) trukmė ir finansinis poveikis**
 - 1.7. Planuojamas (-i) biudžeto vykdymo metodas (-ai)**
- 2. VALDYMO PRIEMONĖS**
 - 2.1. Stebėsenos ir atskaitomybės taisyklės**
 - 2.2. Valdymo ir kontrolės sistema (-os)**
 - 2.2.1. *Valdymo būdo (-ų), finansavimo įgyvendinimo mechanizmo (-ų), mokėjimo tvarkos ir siūlomos kontrolės strategijos pagrindimas*
 - 2.2.2. *Informacija apie nustatytą riziką ir jai sumažinti įdiegtą (-as) vidaus kontrolės sistemą (-as)*
 - 2.2.3. *Kontrolės išlaidų efektyvumo apskaičiavimas ir pagrindimas (kontrolės sąnaudų ir susijusių valdomų lėšų vertės santykis) ir numatomo klaidų rizikos lygio vertinimas (atliekant mokėjimą ir užbaigiant programą)*
 - 2.3. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės**
- 3. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS**

- 3.1. Atitinkama (-os) daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-ės)**
- 3.2. Numatomas pasiūlymo finansinis poveikis asignavimams**
 - 3.2.1. Numatomo poveikio veiklos asignavimams santrauka*
 - 3.2.2. Numatomas veiklos asignavimais finansuojamas atliktas darbas*
 - 3.2.3. Numatomo poveikio administraciniams asignavimams santrauka*
 - 3.2.3.1. Numatomi žmogiškųjų išteklių poreikiai*
 - 3.2.4. Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa*
 - 3.2.5. Trečiųjų šalių įnašai*
- 3.3. Numatomas poveikis pajamoms**

1. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA

1.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas

Pasiūlymas dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2015/637 dėl koordinavimo ir bendradarbiavimo priemonių, skirtų neatstovaujamų Sąjungos piliečių konsulinei apsaugai trečiosiose šalyse palengvinti, ir Direktyva (ES) 2019/997/EB, kuria nustatomas ES laikinasis kelionės dokumentas.

1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys)

Konsulinė apsauga

1.3. Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su:

nauju veiksmu

nauju veiksmu, kai bus įgyvendintas bandomasis projektas ir (arba) atlikti parengiamieji veiksmai³⁸

esamo veiksmo galiojimo pratęsimu

vieno ar daugiau veiksmų sujungimu arba nukreipimu į kitą / naują veiksmą

1.4. Tikslas (-ai)

1.4.1. Bendrasis tikslas

Bendras politikos iniciatyvos tikslas – pagerinti naudojimąsi teise į konsulinę apsaugą.

1.4.2. Konkretus (-ūs) tikslas (-ai)

1 konkretus tikslas

Didinti Sąjungos piliečių teisinį tikrumą dėl teisės į konsulinę apsaugą taikymo srities.

2 konkretus tikslas

Užtikrinti aiškius valstybių narių ir Sąjungos delegacijų vaidmenis, koordinavimo ir bendradarbiavimo mechanizmus, be kita ko, per krizes.

3 konkretus tikslas

Gerinti informacijos teikimą ir bendravimą su neatstovaujamaisiai Sąjungos piliečiais.

4 konkretus tikslas

Didinti išlaidų atlyginimo procedūrų veiksmingumą ir naudojimą.

1.4.3. Numatomas (-i) rezultatas (-ai) ir poveikis

Nurodyti poveikį, kurį pasiūlymas (iniciatyva) turėtų padaryti tiksliniams gavėjams (tikslinėms grupėms).

Tikimasi, kad šio pasiūlymo poveikis padės konsulinės apsaugos sistemą pritaikyti prie dabartinių bei būsimų iššūkių ir bus teigiamas, palyginti su *status quo*. Aiškiau suformulavus neatstovaujamo piliečio apibrėžtį padidės teisinis tikrumas, todėl konsulinė pagalba Sąjungos piliečiams bus veiksmingesnė. Tikimasi, kad sustiprins

38 Kaip nurodyta Finansinio reglamento 58 straipsnio 2 dalies a arba b punkte.

pagalbinį Sąjungos delegacijų vaidmenį ir aiškiau paskirsčius užduotis tarp valstybių narių ir Sąjungos delegacijų vietos bendradarbiavimo posėdžiuose, padidės direktyvos taisyklių, taikomų krizinėms ir nekrizinėms situacijoms, teisinis tikrumas ir veiksmingumas. Veiksmingesnis ir sklandesnis koordinavimas padėtų geriau teikti paramą Sąjungos piliečiams, ypač krizinėse situacijose, kuo geriau panaudojant visus tai užduočiai vykdyti skirtus Sąjungos išteklius. Be to, glaudesnis valstybių narių konsulinių tinklų ir Sąjungos bendradarbiavimas padės užtikrinti veiksmingesnį ir nuoseklesnį bendravimą su Sąjungos piliečiais konsuliniais klausimais. Užregistravus daugiau užsienyje esančių piliečių, valstybės narės galės geriau jiems padėti.

Galiausiai, supaprastinus ir sumažinus dabartinę administracinę naštą tiek remiančiajai, tiek pilietybės valstybei narei, padidės išlaidų atlyginimo procedūrų naudingumas. Be to, atlyginimo mechanizmo išplėtimas įtraukiant Sąjungos delegacijas padės užpildyti spragą, dėl kurios joms sunkiau užtikrinti praktinę paramą valstybėms narėms, kai jos teikia paramą Sąjungos piliečiams.

Išsamesnė iniciatyvos poveikio apžvalga pateikiama prie pasiūlymo pridedamame poveikio vertinime.

1.4.4. Veiklos rezultatų rodikliai

Nurodyti pažangos ir laimėjimų stebėsenos rodiklius.

1 konkretus tikslas

- Neatstovaujamų Sąjungos piliečių, kuriems suteikta parama, skaičius.
- Gautų skundų ir neatstovaujamų Sąjungos piliečių pradėtų teismo bylų dėl jų teisės į konsulinę apsaugą pažeidimo skaičius.

2 konkretus tikslas

- Surengtų vietos konsulinių koordinavimo pratybų skaičius.
- Sąjungos delegacijoms valstybių narių institucijų pateiktų prašymų suteikti paramą skaičius ir rūšis.

3 konkretus tikslas

- Sąjungos piliečių informuotumo apie jų teisę į konsulinę apsaugą lygis.
- Piliečių, kurie yra užsiregistravę kaip gyvenantys arba keliaujantys užsienyje, skaičius.
- Nacionaliniu lygmeniu surengtų informuotumo didinimo kampanijų ir kitų panašaus tikslo priemonių skaičius.

4 konkretus tikslas

- Pateiktų ir gautų prašymų atlyginti išlaidas skaičius.
- Vidutinis laikotarpis nuo prašymo atlyginti išlaidas pateikimo.
- Atvejų, kai išlaidų atlyginimas neatliktas, skaičius.

1.5. Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas

1.5.1. Trumpalaikiai arba ilgalaikiai poreikiai, įskaitant išsamų iniciatyvos įgyvendinimo pradinio etapo tvarkaraštį

Preliminarų įgyvendinimo tvarkaraštį galima pavaizduoti taip:

2024 m. – direktyvos įsigaliojimas,

2026 m. – perkėlimas į nacionalinę teisę ir taikymas valstybėse narėse.

1.5.2. Sąjungos dalyvavimo pridėtinė vertė (gali būti susijusi su įvairiais veiksniais, pvz., koordinavimo nauda, teisiniu tikrumu, didesniu veiksmingumu ar papildomumu). Šiame punkte „Sąjungos dalyvavimo pridėtinė vertė“ – dalyvaujant Sąjungai užtikrinama vertė, papildanti vertę, kuri būtų užtikrinta vien valstybių narių veiksmiais.

Kaip jau nurodyta poveikio vertinime, pridėtame prie Komisijos pasiūlymo dėl Direktyvos (ES) 2015/637³⁹, bendrus Sąjungos standartus, apsaugos priemonės ir aiškias bendradarbiavimo ir koordinavimo procedūras neatstovaujамų piliečių atžvilgiu geriau nustatyti Sąjungos lygmeniu. Šiame poveikio vertinime pateiktas subsidiarumo pagrindimas tebegalioja. Teisė į konsulinę apsaugą tebėra tarpvalstybinis klausimas ir neatsiejama Sąjungos pilietybės dalis, todėl bendradarbiauti ir koordinuoti veiksmus reikia Sąjungos lygmeniu.

2018 m. pasibaigus jos perkėlimo į nacionalinę teisę terminui, Komisija atidžiai stebėjo Direktyvos (ES) 2015/637 įgyvendinimą ir padarė išvadą, kad reikia imtis tolesnių veiksmų Sąjungos lygmeniu. Jei Sąjunga laiku ir veiksmingai nesiims veiksmų, prie šio pasiūlymo pridedamame poveikio vertinime nurodytos problemos bei priežastys ir toliau trukdytų veiksmingai naudotis teise į konsulinę apsaugą.

Nesiimant veiksmų Sąjungos lygmeniu, ir toliau kiltų pavojus Sąjungos piliečių teisių, susijusių su konsuline apsauga, veiksmingumui, o Sąjungos delegacijų pridėtinė vertė šiame kontekste liktų neišnaudota.

Visų pirma bendradarbiavimo skatinimas siekiant remti Sąjungos piliečius, kuriems reikia pagalbos užsienyje, gali būti pasiektas tik koordinuota Sąjungos intervencija. Sąjunga, visų pirma EIVT ir Komisija (Europos civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos operacijų generalinis direktoratas), yra gerai pasirengusios imtis tokio koordinavimo vaidmens tokiu būdu ir mastu, kiek tai neįmanoma valstybėms narėms veikiant savo iniciatyva.

1.5.3. Panašios patirties išvados

2022 m. rugsėjo 2 d. Komisija paskelbė Direktyvos (ES) 2015/637 įgyvendinimo ir taikymo ataskaitą.

Iš ataskaitos matyti, kad Direktyva (ES) 2015/637 iš esmės buvo veiksminga siekiant jos tikslo – palengvinti Sąjungos piliečių naudojimąsi savo teisėmis, susijusiomis su konsuline apsauga trečiosiose šalyse, kuriose valstybė narė, kurios piliečiai jie yra, neturi atstovybės.

Tačiau ataskaitoje pažymėta, kad krizių, dėl kurių gaunama konsulinės apsaugos prašymų, skaičius ir mastas didėjo. Beprecedenčio masto ir sudėtingumo COVID-19 pandemija, krizė Afganistane, Rusijos agresijos karas prieš Ukrainą, konfliktas

39 [SEC\(2011\) 1556 final](#).

Sudane, repatriacija iš Izraelio bei Gazos ir kitos panašios krizės suteikė galimybę nustatyti spragas ir apsvarstyti, kaip sustiprinti Sąjungos piliečių teisę į konsulinę apsaugą.

Ataskaitoje pažymėta, kad dar esama galimybių aiškiau išdėstyti ir racionalizuoti priemones, siekiant dar labiau palengvinti konsulinės apsaugos teikimą neatstovaujamiems piliečiams, be kita ko, didinant teisinį tikrumą naudos gavėjams ir užtikrinant tokią apsaugą nepriklausomai nuo to, kokioje pasaulio vietoje jie yra. Be to, būtų galima apsvarstyti galimybę pagerinti informacijos teikimą ir komunikacijos koordinavimą. Dar daugiau, siekiant užtikrinti parengtį krizei reikėjo dažniau naudoti prognozavimo mechanizmus, ypač atsižvelgiant į tai, kiek žmonės nukentia dėl nesugebėjimo suteikti tinkamą konsulinę apsaugą. Be to, oficialus Sąjungos delegacijų vaidmuo ir jų koordinavimas bei bendradarbiavimas su valstybėmis narėmis galėtų geriau atspindėti tikrąją jų darbo padėtį vietoje, taip užtikrinant didesnę teisinį tikrumą.

1.5.4. *Suderinamumas su daugiamete finansine programa ir galima sinergija su kitomis atitinkamomis priemonėmis*

Šis pasiūlymas suderintas su Sąjungos civilinės saugos mechanizmu (SCSM), kuris nustatytas Sprendimu Nr. 1313/2013/ES.

1.5.5. *Įvairių turimų finansavimo galimybių vertinimas, įskaitant persikirstymo mastą*

Būtinios išlaidos bus finansuojamos iš esamų biudžeto lėšų.

1.6. Pasiūlymo (iniciatyvos) trukmė ir finansinis poveikis

trukmė ribota

- galioja nuo MMMM [MM DD] iki MMMM [MM DD]
- Įsipareigojimų asignavimų finansinis poveikis nuo MMMM iki MMMM, o mokėjimų asignavimų – nuo MMMM iki MMMM.

trukmė neribota

- įgyvendinimo pradinis laikotarpis – nuo 2024 iki 2026 m.,
- vėliau – visuotinis taikymas.

1.7. Planuojamas (-i) biudžeto vykdymo metodas (-ai)

Tiesioginis valdymas, vykdomas Komisijos:

- padalinių, įskaitant Sąjungos delegacijų darbuotojus;
- vykdomųjų įstaigų.

Pasidalijamasis valdymas su valstybėmis narėmis

Netiesioginis valdymas, biudžeto vykdymo užduotis pavedant:

- trečiosioms valstybėms arba jų paskirtoms įstaigoms;
- tarptautinėms organizacijoms ir jų agentūroms (nurodyti);
- EIB ir Europos investicijų fondui;
- įstaigoms, nurodytoms Finansinio reglamento 70 ir 71 straipsniuose;
- viešosios teisės subjektams;
- įstaigoms, kurių veiklą reglamentuoja privatinė teisė ir kurioms pavesta teikti viešąsias paslaugas, tiek, kiek joms užtikrinamos pakankamos finansinės garantijos;
- įstaigoms, kurių veiklą reglamentuoja valstybės narės privatinė teisė, kurioms pavesta įgyvendinti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę ir kurioms užtikrinamos pakankamos finansinės garantijos;
- atitinkamame pagrindiniame akte nurodytiems įstaigoms ar asmenims, kuriems pavesta vykdyti konkrečius veiksmus BUSP srityje pagal ES sutarties V antraštinę dalį.
- *Jei nurodomas daugiau kaip vienas valdymo būdas, išsamią informaciją pateikti šio punkto pastabų skiltyje.*

Pastabos

--

2. VALDYMO PRIEMONĖS

2.1. Stebėsenos ir atskaitomybės taisyklės

Nurodyti dažnumą ir sąlygas.

Direktyva bus įvertinta praėjus aštuoneriems metams nuo jos perkėlimo į nacionalinę teisę termino pabaigos. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai praneš apie išvadas.

2.2. Valdymo ir kontrolės sistema (-os)

2.2.1. Valdymo būdo (-ų), finansavimo įgyvendinimo mechanizmo (-ų), mokėjimo tvarkos ir siūlomos kontrolės strategijos pagrindimas

Jau nustatytas ir Komisijos taikomas valdymo būdas, finansavimo įgyvendinimo mechanizmai, mokėjimo tvarka ar kontrolės strategija šiuo pasiūlymu nekeičiami.

2.2.2. Informacija apie nustatytą riziką ir jai sumažinti įdiegtą (-as) vidaus kontrolės sistemą (-as)

Ši finansinė teisės akto pasiūlymo pažyma susijusi su personalo išlaidomis. Šios rūšies išlaidoms taikoma standartinė rizika ir kontrolės sistemos.

2.2.3. Kontrolės išlaidų efektyvumo apskaičiavimas ir pagrindimas (kontrolės sąnaudų ir susijusių valdomų lėšų vertės santykis) ir numatomo klaidų rizikos lygio vertinimas (atliekant mokėjimą ir užbaigiant programą)

Šia iniciatyva nedaromas poveikis esamos Komisijos kontrolės išlaidų efektyvumui.

2.3. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės

Nurodyti dabartines arba numatytas prevencijos ir apsaugos priemones, pvz., išdėstytas Kovos su sukčiavimu strategijoje.

Ši finansinė teisės akto pasiūlymo pažyma susijusi su personalo išlaidomis. Šios rūšies išlaidoms taikomos standartinės taisyklės.

3. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS

3.1. Atitinkama (-os) daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-ės)

- Dabartinės biudžeto eilutės

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorijas ir biudžeto eilutes nurodyti eilės tvarka.

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis	Įnašas			
	Numeris	DA / NDA ⁴⁰	Iš ELPA šalių ⁴¹	valstybių kandidačių ir potencialių kandidačių ⁴²	kitų trečiųjų valstybių	kitų asignuotųjų pajamų
	[XX.YY.YY.YY]	DA / NDA	TAIP / NE	TAIP / NE	TAIP / NE	TAIP / NE

- Prašomos sukurti naujos biudžeto eilutės

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorijas ir biudžeto eilutes nurodyti eilės tvarka.

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis	Įnašas			
	Numeris	DA / NDA	ELPA šalių	valstybių kandidačių ir potencialių kandidačių	kitų trečiųjų valstybių	kitų asignuotųjų pajamų
	[XX.YY.YY.YY]		TAIP / NE	TAIP / NE	TAIP / NE	TAIP / NE

40 DA – diferencijuotieji asignavimai, NDA – nediferencijuotieji asignavimai.

41 ELPA – Europos laisvosios prekybos asociacija.

42 Valstybių kandidačių ir, kai taikoma, Vakarų Balkanų potencialių kandidačių.

3.2. Numatomas pasiūlymo finansinis poveikis asignavimams

3.2.1. Numatomo poveikio veiklos asignavimams santrauka

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai nenaudojami
- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai naudojami taip:

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Numeris	
--	---------	--

GD: <.....>			N metai ⁴³	N + 1 metai	N metai	N metai	Atsižvelgiant į poveikio trukmę įterpti reikiamą metų skaičių (žr. 1.6 punktą)			IŠ VISO
○ Veiklos asignavimai										
Biudžeto eilutė ⁴⁴	Įsipareigojimai	1a								
	Mokėjimai	2a								
Biudžeto eilutė	Įsipareigojimai	1b								
	Mokėjimai	2b								
Administracinio pobūdžio asignavimai, finansuojami iš konkrečių programų paketo lėšų ⁴⁵										
Biudžeto eilutė		3								
IŠ VISO asignavimų	Įsipareigojimai	= 1a + 1b + 3								

43 N metai yra pasiūlymo (iniciatyvos) įgyvendinimo pradžios metai. Pakeiskite „N“ numatomais pirmaisiais įgyvendinimo metais (pavyzdžiui, 2021 m.). Atitinkamai pakeiskite vėlesnius metus.

44 Pagal oficialią biudžeto nomenklatūrą.

45 Techninė ir (arba) administracinė parama bei išlaidos ES programų ir (arba) veiksmų įgyvendinimui remti (buvusios BA eilutės), netiesioginiai moksliniai tyrimai, tiesioginiai moksliniai tyrimai.

<.....> GD	Mokėjimai	= 2a + 2b +3								
------------	-----------	--------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

○ IŠ VISO veiklos asignavimų	Įsipareigojimai	4								
	Mokėjimai	5								
○ IŠ VISO administracinio pobūdžio asignavimų, finansuojamų iš konkrečių programų paketo lėšų		6								
IŠ VISO asignavimų Pagal daugiamečių finansinės programos <....> IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ	Įsipareigojimai	= 4 + 6								
	Mokėjimai	= 5 + 6								

Jei pasiūlymas (iniciatyva) daro poveikį kelioms veiklos išlaidų kategorijoms, pakartokite pirmiau pateiktą dalį:

○ IŠ VISO veiklos asignavimų (visose veiklos išlaidų kategorijose)	Įsipareigojimai	4								
	Mokėjimai	5								
IŠ VISO administracinio pobūdžio asignavimų, finansuojamų iš konkrečių programų paketo lėšų (visose veiklos išlaidų kategorijose)		6								
IŠ VISO asignavimų pagal daugiamečių finansinės programos 1–6 IŠLAIDŲ KATEGORIJAS (Orientacinė suma)	Įsipareigojimai	= 4 + 6								
	Mokėjimai	= 5 + 6								

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	7	„Administracinės išlaidos“
--	----------	----------------------------

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

		N metai	N metai	Iš viso (pagal dabartinę DFP⁴⁶)
GD: Teisingumo ir vartotojų reikalų				
○ Žmogiškieji ištekliai		0,043	0,014	0,057
○ Kitos administracinės išlaidos				
IŠ VISO TEISINGUMO IR VARTOTOJŲ REIKALŲ GD	Asignavimai	0,043	0,014	0,057
GD: EIVT				
○ Žmogiškieji ištekliai				
○ Kitos administracinės išlaidos		0,038	0,038	0,076
Iš viso EIVT	Asignavimai	0,038	0,038	0,076
IŠ VISO asignavimų pagal daugiamečių finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ	(Iš viso įsipareigojimų = Iš viso mokėjimų)	0,081	0,052	0,133

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

		2026	2027	IŠ VISO
IŠ VISO asignavimų	Įsipareigojimai	0,081	0,052	0,133

46 Būsimas šios iniciatyvos finansinis poveikis tolesniems metams po 2027 m. nedaro poveikio DFP po 2027 m.

pagal daugiamečių finansinės programos 1–7 IŠLAIDŲ KATEGORIJAS	Mokėjimai	0,081	0,052	0,133
---	-----------	--------------	--------------	--------------

3.2.2. Numatomas veiklos asignavimais finansuojamas atliktas darbas

Įsipareigojimų asignavimai mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Nurodyti tikslus ir atliktus darbus ↓			N metai		N metai		N metai		N metai		Atsižvelgiant į poveikio trukmę įterpti reikiamą metų skaičių (žr. 1.6 punktą)						IŠ VISO		
	ATLIKTI DARBAI																		
	Rūšis ⁴⁷	Vidutinės sąnaudos	Skaičius	Sąnaudos	Skaičius	Sąnaudos	Skaičius	Sąnaudos	Skaičius	Sąnaudos	Skaičius	Sąnaudos	Skaičius	Sąnaudos	Skaičius	Sąnaudos	Skaičius	Sąnaudos	Bendras skaičius
1 KONKRETUS TIKSLAS ⁴⁸ ...																			
– Atliktas darbas																			
– Atliktas darbas																			
– Atliktas darbas																			
1 konkretaus tikslo tarpinė suma																			
2 KONKRETUS TIKSLAS ...																			
– Atliktas darbas																			
2 konkretaus tikslo tarpinė suma																			
IŠ VISO																			

47 Atlikti darbai – tai būsimi produktai ir paslaugos (pvz., finansuota studentų mainų, nutiesta kelių kilometrų ir kt.).

48 Kaip apibūdinta 1.4.2 skirsnyje „Konkretus (-ūs) tikslas (-ai) ...“.

3.2.3. *Numatomo poveikio administraciniams asignavimams santrauka*

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administracinio pobūdžio asignavimų nenaudojama
- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administracinio pobūdžio asignavimai naudojami taip:

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

	2026	2027	IŠ VISO
--	------	------	---------

Daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJA			
Žmogiškieji ištekliai	0,043	0,014	0,057
Kitos administracinės išlaidos	0,038	0,038	0,076
Daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJOS tarpinė suma	0,081	0,052	0,133

Neįtraukta į 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ⁴⁹ (daugiametė finansinė programa)			
Žmogiškieji ištekliai			
Kitos administracinio pobūdžio išlaidos			
Tarpinė suma, neįtraukta į daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ			

IŠ VISO	0,081	0,052	0,133
----------------	--------------	--------------	--------------

49 Techninė ir (arba) administracinė parama bei išlaidos ES programų ir (arba) veiksmų įgyvendinimui remti (buvusios BA eilutės), netiesioginiai moksliniai tyrimai, tiesioginiai moksliniai tyrimai.

Žmogiškųjų išteklių ir kitų administracinio pobūdžio išlaidų asignavimų poreikiai bus tenkinami iš GD asignavimų, jau paskirtų veiksmui valdyti ir (arba) perskirstytų generaliniame direktorate, ir prireikus finansuojami iš papildomų lėšų, kurios atsakingam GD gali būti skiriamos pagal metinę lėšų skyrimo procedūrą ir atsižvelgiant į biudžeto apribojimus.

3.2.3.1. Numatomi žmogiškųjų išteklių poreikiai

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškųjų išteklių nenaudojama.
- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškieji ištekliai naudojami taip:

*Sąmatą surašyti etatų vienetais**

	2026	2027
20 01 02 01 (Komisijos būstinė ir atstovybės)	0,25	0,083
20 01 02 03 (Delegacijos)		
01 01 01 01 (Netiesioginiai moksliniai tyrimai)		
01 01 01 11 (Tiesioginiai moksliniai tyrimai)		
Kitos biudžeto eilutės (nurodyti)		
20 02 01 (AC, END, INT finansuojami iš bendrojo biudžeto)		
20 02 03 (AC, AL, END, INT ir JPD atstovybėse)		
XX 01 xx yy zz ⁵⁰	– būstinėje	
	– delegacijose	
01 01 01 02 (AC, END, INT – netiesioginiai moksliniai tyrimai)		
01 01 01 12 (AC, END, INT – tiesioginiai moksliniai tyrimai)		
Kitos biudžeto eilutės (nurodyti)		
IŠ VISO	0,25	0,083

* 7 išlaidų kategorija – administracinės personalo išlaidos yra susijusios su vienu etato ekvivalentu pirmaisiais įgyvendinimo metais tris mėnesius, o vėliau – vieną mėnesį per metus Teisingumo ir vartotojų reikalų generaliniame direktorate. Todėl apskaičiuota, kad būtini žmogiškieji ištekliai sudaro mažiau nei 1 etatų vieneta.

Konsulinė apsauga yra atitinkama politikos sritis arba biudžeto antraštinė dalis.

Žmogiškųjų išteklių poreikiai bus tenkinami panaudojant GD darbuotojus, jau paskirtus veiksmui valdyti ir (arba) perskirstytus generaliniame direktorate, ir prireikus finansuojami iš papildomų lėšų, kurios atsakingam GD gali būti skiriamos pagal metinę lėšų skyrimo procedūrą ir atsižvelgiant į biudžeto apribojimus.

Vykdytinų užduočių aprašymas:

Pareigūnai ir laikinieji darbuotojai	Rinkti ir platinti iš valstybių narių gautą informaciją Komisijos interneto svetainėje.
Išorės darbuotojai	

50 Neviršijant viršutinės ribos, nustatytos išorės darbuotojams, finansuojamiems iš veiklos asignavimų (buvusių BA eilučių).

3.2.4. Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa

Pasiūlymas (iniciatyva)

- Galima visiškai finansuoti perskirstant asignavimą atitinkamoje daugiametės finansinės programos (DFP) išlaidų kategorijoje.
- Reikia panaudoti nepaskirstytą maržą pagal atitinkamą DFP išlaidų kategoriją ir (arba) specialias priemones, kaip apibrėžta DFP reglamente.
- Reikia persvarstyti DFP.

3.2.5. Trečiųjų šalių įnašai

Pasiūlyme (iniciatyvoje):

- nenumatyta bendro su trečiosiomis šalimis finansavimo
- numatytas trečiųjų šalių bendras finansavimas apskaičiuojamas taip:

Asignavimai mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

	N metai¹	N metai	N metai	N metai	Atsižvelgiant į poveikio trukmę įterpti reikiamą metų skaičių (žr. 1.6 punktą)			Iš viso
Nurodyti bendrą finansavimą teikiančią įstaigą								
IŠ VISO bendrai finansuojamų asignavimų								

1 N metai yra pasiūlymo (iniciatyvos) įgyvendinimo pradžios metai. Pakeiskite „N“ numatomais pirmaisiais įgyvendinimo metais (pavyzdžiui, 2021 m.). Atitinkamai pakeiskite vėlesnius metus.

3.3. Numatomas poveikis pajamoms

- Pasiūlymas (iniciatyva) neturi finansinio poveikio pajamoms.
- Pasiūlymas (iniciatyva) turi finansinį poveikį pajamoms:
 - nuosaviems ištekliams
 - kitoms pajamoms
 - nurodyti, jei pajamos priskirtos išlaidų eilutėms

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Biudžeto pajamų eilutė:	Einamųjų finansinių metų asignavimai	Pasiūlymo (iniciatyvos) poveikis ²					Atsižvelgiant į poveikio trukmę įterpti reikiamą metų skaičių (žr. 1.6 punktą)		
		N metai	N metai	N metai	N metai	N metai			
..... straipsnis									

Asignuotųjų pajamų atveju nurodyti biudžeto išlaidų eilutę (-es), kuriai (-oms) daromas poveikis.

--

Kitos pastabos (pvz., poveikio pajamoms apskaičiavimo metodas (formulė) arba kita informacija).

--

2 Tradiciniai nuosavi ištekliai (muitai, cukraus mokesčiai) turi būti nurodomi grynosiomis sumomis, t. y. iš bendros sumos atskaičius 20 % surinkimo išlaidų.